

Vysvětlení Božství

Chicago, Illinois, USA

25. duben, 1961

1 61-0425B Vysvětlení Božství 7_2_17 P-16.docx

Děkuji ti, bratře Carlone. Zdravím vás všechny bratry a sestry, kteří jste v Pánu. Někdy se zdráhám postavit, když poslouchám taková nádherná svědectví, a tak dále, tak jak to bylo dnes ráno. A ti spoluobčané v utrpení a pronásledování, kterými náš baptistický bratr a sestra procházeli — i já jsem byl kdysi baptistou, misijním baptistou a vím, co to znamená, když vaši lidé... Procházel jsem tou stejnou věcí. Moji vlastní lidé mě zavrhlí a mysleli si, že mě pošlou pryč, protože jsem se zbláznil. A zjistil jsem a obvykle jsem to říkával tak trochu nepřímým způsobem: Pokud jsem blázen, nechte mě prostě na pokoji, protože takhle jsem šťastnější, než jsem byl se svým zdravým rozumem. A tak to je tak trochu taková malá filozofie, které se sám držím.

2 A opravdu celý ten čas, ve kterém jsem v takovém stavu, mi způsoboval radost. Tady ten bratr z Kristovy církve (jak ji obvykle nazýváme) nebo Cambelittan... A vzpomínám si, jak oni proti těm shromážděním tvrdě utočili, když jsme začínali. Ale víte, jednou jsme měli jednoho, který se jmenoval Pavel a on na tom byl stejně, a stal se jedním z nás, tak... Myslím si, že to, co obvykle hledají, je život, kterým žijete. Víte, pro mě je lepší kázání žít, než je kázat.

3 Nedávno jeden věhlasný kazatel, skvělý muž Plného evangelia... myslím, že všichni ho znáte. Byl to kazatel Booth Clibborn — on káže Evangelium v sedmi různých jazycích. On prostě dokáže... on je intelektuálním velikánem. Jednou jsme jeli společně, on a bratr Moore a já, a o něčem jsme diskutovali. A já jsem zastával opačný názor než on a on se na mne ohlédl a řekl: „Ty prostě neznáš svou Bibli.“ (Vy víte, jak to bratr Booth umí říct!)

Řekl jsem: „To je pravda, bratře Boothe, ale znám opravdu dobře jejího Autora.“

A tak chci... Víte, ne znát Jeho Slovo je život, ale znát Jeho je život — jestli znám Jeho Slovo; jestli jednoduše znám Jeho, a to je skutečně pravda.

4 Dnes ráno jsem si podával ruce v tomto skvělém obecenství tady s kazateli. Když jsem se sem posadil, byl tady... Nerad bych někoho vyzdvihoval, ale ten barevný muž, který sem přišel, ten bratr, který si sem sednul; řekl jsem tady svému sekretáři: „To je opravdový křesťan.“

On mi tolik připomínal staršího Smitha, který byl z Církve Boží v Kristu, pokud vím. Já jsem tam tolikrát pro ně kázal a stále ho prostě vidím. Vypadal asi jako tady tenhle bratr, jen s tou výjimkou, že on měl takový šedivý knír. Vcházel jsem zadními dveřmi a nikdy nezapomenu na to vyjádření, jak to ten starý muž měl ve zvyku říkávat. Podíval jsem se, a všichni ti svatí zpívali, víte. A byla tam jedna malá dívka, která sedávala v rohu. Moje oblíbená píseň byla „Vyvyšujte Jej“. A oni všichni tleskali — letničním způsobem, víte — „Vyvyšujte Jej“. Oni mě milovali a já jsem miloval je. A když jsme tam vešli, on měl ve zvyku tam sedět na stole, takhle se svou hlavou, a jenom je sledoval, víte. A říkal: „Pojď dál, starší, dej odpočinout svému klobouku — dej odpočinout svému klobouku.“

5 Tady tento bratr... a pak jsem se dozvěděl, že jeden z mých oblíbených evangelijních zpěváků je jeho manželka. A já jsem jí naznačoval, jak jsem jen mohl, abych ji přiměl ke zpěvu. A ona potom prosila, aby nebyla vyvolávána, a já vím, co to znamená. Ale chci ji osobně pozvat, pokud může, aby přišla a zazpívala.

Nejsi ty náhodou ta sestra, která jednou ráno u Křesťanských obchodníků zpívala „Ahoj, lodko!“? Doufám, že moje manželka se tady v průběhu tohoto týdne objeví; chci, aby tě mohla slyšet, protože jsem se tím tolik chlubil. A pokud to nebude na pásku, nějak to zařídíme. Miluju ten dobrý zpěv.

6 Měl jsem ve zvyku lidem říkat... Nikdy jsem neuměl zpívat. Ó! Byl jsem od toho na hony daleko. Ale říkával jsem: „Jestli se někdy dostanete tam do nebe a budete žít ve svém velkém paláci, víte, tam nahoře,“ říkával jsem, „tam daleko na úpatí toho kopce, hluboko v lesích, tam vzadu, tam bude stát malý domek — to bude můj. A jednou ráno, když vyjdete na terasu a uslyšíte, jak tam někdo stojí a zpívá ‚Úžasná milost, jak sladký tón, co spasila takového mizeru, jako já!‘, řeknete, ‚Sláva Bohu! Starý bratr Branham nakonec dorazil.‘ To tam budu já, který se bude pokoušet zpívat.“

7 Obracím se teď ke svým křesťanským bratrům a k... Myslím, že jeden bratr nám ho dnes ráno představil jako budhistického kněze, sedí tamhle: Zdravím tě, můj vzácný příteli. Měl jsem hodně do činění (ne příliš moc, ale...) s budhisty, zejména v Kanadě mezi Číňany, a zjistil jsem, že jsou láskyplní a milí.

Vzpomínám si na jednoho budhistu z budhistického chrámu, který přišel do shromáždění ve Winnipegu a byl slepý. Byl velmi malý. Jsou to milí malí lidé. Oni opravdu věří, že Bůh je lékařem. Když jsem se za něj modlil, on si stále opakoval, jak miluje Boha, a najednou se jeho oči otevřely. To bylo tak nádherné. A tak my si vážíme každého člověka a každé osoby.

8 Tedy, neměl jsem předtím v Chicagu takovou příležitost, abych promluvil, a já bych se ani nepokoušel přinést nějaké určité poselství kvůli kazatelům, kteří jsou tady, kteří jsou ke kázání mnohem způsobilější než já. Ale konec konců, nejste tu proto, abyste si vyslechli nějaké poselství. Ale myslel jsem, že by to mohl být nejslavnější čas, kdybych se mohl setkat s kazateli z Chicaga (tady z této oblasti) a více se s nimi seznámit a více bychom se vzájemně seznámili.

Opravdu Pánu za tuto příležitost děkuji, protože jsem do tohoto města přijížděl mnohokrát pod záštitou jedné církve a pod záštitou Křesťanských obchodníků; proto jsem neměl příležitost se vyjádřit před společenstvím bratří. A potom jsem přemýšlel... A je toho tolik, co vždy takovouto službu provází, tolik „spletitých detailů“ a „pro a proti“, takže někdy velmi snadno někdo může nabýt špatný dojem. A tak chci vzít těchto několik následujících minut, abych se to pokusil vysvětlit a objasnit to svým bratrům tak jasně, jak to jen dovedu.

9 Jsem nedostatečný a neschopný pronést řeč, která by asi mohla připadat smysluplně lidem, kteří jsou vzdělání. Já vzdělání nemám, schází mi. Ale miluji Pána a Pán mi dal možná jiný způsob, jak získat duše — skrze Božský dar — aby to mohlo vyplnit tu mezeru toho, co mi nebyli schopni dát moji rodiče — totiž vzdělání. Pocházím z domu chudé rodiny, z deseti dětí, otec byl nemocný a já jsem neměl příležitost dostat vzdělání.

A tak... Ale při mém narození se něco stalo — byla to zkušenost s Bohem pro mou matku a otce (četli jste můj příběh), a skrze to se snažím přispět svým dílem spolu s vámi, bratři, abych přivedl hříšníky ke Kristu.

10 No, nejsem pověřivý, ale vždy, předtím než otevírám Slovo, rád trochu hovořím s Autorem. Mohli bychom tedy na chvíli sklonit naše hlavy.

Náš drahý Otče, Ty jsi náš Bůh a my k Tobě přistupujeme kvůli Evangelium. Jsem tady před Tvými dětmi, Tvými pastory a bratry té stejné vzácné víry. Jak to vzrušuje mé srdce, když slyším tyto muže, kteří byli nepochopeni a posílání kvůli království Božímu do různých ústavů; vidím, jak Ty voláš své děti v těch posledních dnech. A my, Otče, opravdu věříme, že žijeme na konci toho závodu. Tak jak řekl prorok: „V čase večera bude světlo“; a dnes věřím, že jsme poslové tohoto velikého světla Evangelia, které jsi nám skrze Tvou milost dovolil nést do končin země, kam došlo toto probuzení.

17 A modlím se, Otče, abys mi dnes ráno dovolil z mého srdce mým bratrům vyjádřit motiv a cíl mého života pro Tebe, aby to mohli pochopit. Dej, abychom mohli mít dokonalou lásku a společenství a spolupráci ve veškerém díle Evangelia. Protože o to prosíme v Ježíšově jménu, který se modlil, abychom mohli být jedno, jako On a Jeho Otec byli jedno. Věříme tomu, že „...podle toho poznají všichni, že jste mými učedníky, když budete milovat jedni druhé.“ Amen.

11 Tedy... mám naději a doufám, že vás nebudu nudit, bratři a sestry, v této věci, ale myslím si, že bych se měl jasně vyjádřit, abyste nemuseli poslouchat to, co řekl někdo jiný. Mnohokrát jsem to vysvětloval v jiných shromážděních kazatelů, ale toto je poprvé pro tady tu skupinu v Chicagu a rád bych to opravdu dobře vyjádřil, o co usiluji.

12 Tady v tom starém pozeňnaném Evangelium, ve dvacáté šesté kapitole knihy Skutků čteme:

@@„Proto jsem králi Agripo nebyl neposlušný tomu nebeskému vidění.“

Toto je samozřejmě Pavel, který mluví — a my všichni jako kazatelé se na něj rádi odvoláváme, protože všichni jednomyslně věříme, že byl apoštolem Pohanské církve, kterého Bůh povolal, aby byl svědkem pro pohany. A jeho služba byla zpochybňována. A obvykle, když povstane cokoliv neobvyklého, je to zpochybňováno. A myslím si, že je to úplně správné. Mělo by to být zpochybňováno.

A myslím si, že pastoři jsou někdy ohledně věcí, které zaslechnou, nedůvěřiví, a myslím si, že na to mají právo. Protože, pokud vím, překlad slova pastor znamená „pastýř“, a proto on je tím, který krmí nebo pase skupinu mužů a žen, nad níž ho Duch svatý ustanovil dohlížitelem. A on má právo vědět, jakou potravu jeho ovce dostávají a odkud ona pochází. Myslím si, že on na to má právo. A jestliže pastor nebo někdy lidé se zdají být trochu podezřívají, to vůbec... to by nemělo nikomu vadit. To by pouze mělo vnést respekt do lidských srdcí vůči tomu muži, který zastává takový postoj, který by to zpochybnil.

13 Vždyť, pokud si nejste jistí, že jste správně nasměrováni, jak můžete vůbec chodit vírou? Jestliže opíráte svůj rozum o... No, vypadá to jako psychologie, což pravděpodobně je (a opravdu je), ale to je v pořádku. Ale pokud byste si prostě opravdu z hloubi vašich srdcí mysleli, že od toho stolu nikdy nevstanete, pravděpodobně byste nevstali, vidíte. Vy musíte... Je to prostě tak jednoduché. Musíte věřit. Musíte mít víru, musíte mít důvěru.

A jak můžete mít v něco důvěru, když ani nevíte, kam jdete? Jak bych mohl jet šílenou rychlostí po silnici, po níž jsem nikdy předtím nejel, a všude jsou zatáčky, a nevěděl bych, co se za další zatáčkou

nachází. Vy musíte vidět, kam jdete, jinak nevíte jak kráčet. A tak by to mělo být s každým. Potom když to uvidíte, když je vám to zjeveno a vy víte, kam směřujete, pak vás nic nezastaví.

14 A to je... Myslím si, že Pavel, to, k čemu se snažil přivést Agripu, který... On jim řekl, že: „Jednou jsem byl jedním z vás.“ A myslím, že kdyby možná tento baptistický bratr mohl dnes ráno jít do té Baptistické církve (on a jeho žena), možná by to bylo jejich svědectví: „Jednou jsem byl jedním z vás.“ Nebo z Kristovy církve nebo ten campbelitánský bratr, který je tady, kdyby přišel ke svým lidem... (Myslím si, že je to teď nazýváno lepším jménem. Učedníci Kristovi, tak to nazývají; ale ve skutečnosti se to vztahuje na nauku Alexandra Campbella. A pak se od vás oddělila Církev Kristova, kvůli hudbě. To je pravda.) A kdyby on se k nim mohl vrátit, on by řekl: „Byl jsem jedním z vás.“

15 Pavel tady přichází ke králi Agripovi a Festovi a říká: „Byl jsem jedním z vás. Byl jsem farizeem z farizeů.“ On vyrůstal u Gamaliele, toho velkého učitele, a znal všechny jejich předpisy a pravidla a prostě to, čemu oni věřili a čemu nevěřili. A řekl: „Dokonce jsem na smrt pronásledoval církev Boží,“ vidíte. Pověděl: „Ta věc, ohledně které jsem vyslyšán, tu jsem pronásledoval.“

Vždycky jsem si myslel, že Štěpánova smrt musela zanechat na Pavlovi výraznou stopu, protože když viděl ten slavný výraz ve Štěpánově tváři, když on pohleděl vzhůru a ty hroudy ho ubíjely k smrti, on řekl: „Vidím Ježíše stojícího po Boží pravici.“ A víte, posla můžete zabít, ale nikdy nemůžete zabít jeho poselství. A to poselství, i když Štěpán byl zabit za svůj postoj ke Kristu, přesto jeho poselství pokračovalo dál, protože Pavel o tom dál hovořil, a to co... On byl z nich tím nejmenším a nebyl hoden se takto nazývat, poněvadž dosvědčil, že dal souhlas s tím, aby se tohoto pobožného člověka zbavili.

16 A proto Pavel, tak jak by to měli dělat všichni lidé před ostatními lidmi, Pavel bere své prožití na začátek k tomu, čím byl; a pak to umisťuje a zakládá na Písmu, aby ukázal, že to, co dělal, bylo v souladu s Písmem. I když to bylo v rozporu s jejich přesvědčením, přesto jim ukazoval, že to bylo Písmo. A proto si myslím, že cokoliv, jak jsem často říkával, bratři (ti z vás, kteří bývali v těch shromážděních), že pokud jsem byl někdy zastížen, že mluvím věci, které nesouhlasí s Písmem, myslím si, že je to správné, že (nebo jakýkoliv jiný bratr) bychom za sebou měli navzájem zajít a říct: „Toto není v Bibli,“ vidíte. Pokud to v Bibli je, možná máte jiný výklad, ale jestli to je v Písmu, v pořádku.

17 Tedy, Pavel předkládal svůj výklad toho, co řekl prorok a co řekl Mojžíš, že se mělo stát. On se setkal s Ježíšem na cestě ve vidění. A Ježíš ho oslovil — což... Pro ty Židy to neměla být těžká věc. Jak on řekl: „Nejšlechternější Feste,“ a tak dále, „připadá ti to zvláštní, že Bůh může vzkřísit mrtvého? Protože jestli víš, čím byl Bůh tam v minulosti v Písmech, určitě budeš vědět, že On je schopen vzkřísit mrtvého.“

A pak jim předložil své prožití ze své cesty do Damašku, co se tam stalo, aby jim dal poznat, že tento Ježíš, kvůli čemuž oni způsobili tolik rozruchu, protože on o tom kázal, byl právě tím Bohem, jemuž po celou dobu sloužili; protože On byl s nimi na poušti, vedl je, byl tím světlem, tím ohněm, ohnivým sloupem, který je vedl. A on se zjevil Pavlovi tímtež způsobem — znovu ve světle — které ho oslepilo.

A on se zeptal: „Kdo jsi, Pane?“

A On řekl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Je pro tebe těžké vzpírat se proti bodcům.“

18 On se jim snažil vysvětlit, oč se jednalo. A snažil se je poučit, že co? Že předkládal lidem, že byl... že Ježíš Kristus byl Mesiáš; a že On zemřel a Bůh Ho vzkřísil a že to bylo podle Písem; a že teď vystoupil na výsost k Bohu Otcí, a že on byl svědkem Jeho vzkříšení; a že tyto zázraky a znamení a divy, které byly pro lidi tak zvláštní, nebyly pro opravdového biblicky věřícího ničím novým, protože Bible o tom hovořila.

19 Podívejte se do minulosti na ty proroky, jak bylo prorokováno o příchodu Mesiáše a o tom, co On bude dělat: chromí budou poskakovat jako jelen (v Izaiáši 35) a různá místa Písem, na něž se mohl odvolávat. Nemáme to tady napsáno, ale možná šel do minulosti a odvolával se na to ve své krátké řeči před těmi králi, protože oni asi s ním neměli tolik trpělivosti, jako máte vy se mnou.

33 A potom to vysvětloval a snažil se jim říct, že právě ten Bůh, jemuž sloužili... A potom znovu řekl: „Na té cestě, která je nazývána kacířstvím [To znamená bláznovstvím, vidíte.], na té cestě, která je nazvána kacířstvím, to je ta cesta, na níž uctívám Boha, kterého uctíváte vy.“ Vidíte, na té cestě, která je nazvána kacířstvím.

34 Jsem si jist, že kdybychom se dnes postavili s těmi dřívějšími církvemi, k nimž jsme patřili, jako k presbyteriánům, katolíkům, baptistům a různým, mohli bychom říci to stejné svědectví těm lidem, kteří říkají, že chtějí... kteří chtěli dostat toho bratra na psychiatrii nebo něco takového. „Na té cestě, která je nazývána kacířstvím, to je ten způsob, jak uctívám Boha našich otců.“

20 A jak velké svědectví to bylo před Agripou, že dokonce uprostřed jeho řeči Agripa zvolal a řekl: „Pavle... Saule, téměř jsi mě přesvědčil, abych se stal křesťanem!“ Vidíte, jak jasně předložil Písmo, i když to bylo v rozporu s jeho vlastní synagogou, ale ta Písma byla tak dokonale jasná, že on až zvolal: „Téměř jsi mě přesvědčil, abych se stal takový jako ty.“

Pavel řekl: „Přeji si, abys se vším všudy... jen bych nechtěl, abys byl v těchto řetězech, ve kterých jsem,“ vidíte, ale aby byl věřící, jako byl on. Jinými slovy: „Přeji si, aby ti Bůh dal vidět to zjevení, které vidím já.“ Jinými slovy: „Přeji si, aby ti to bylo dáno. Prostě si přeji, abys to uviděl.“

A když, myslím, Festus mu řekl, že příliš moc studoval, že se zbláznil; ale on mu odpověděl, že to tak není; že ví, na čem stojí.

21 A já bych dnes ráno, bratři, řekl toto: Přeji si se vším všudy, abych mohl... nechci představovat život Pavla, ale jen proto, abych vyjádřil malou základní myšlenku, protože tu jsou mnozí další, kteří budou dnes ráno možná hovořit. Ale přál jsem si mít takovou příležitost, abych toto řekl. Přeji si, aby každá jednotlivá církev, tak jak jsem slyšel, že chodíte do Chrámu Bethel, k Nezávislým, do Sborů Božích a k různým dalším — přeji si, abyste se vším všudy mohli uvidět to co já. Přeji si, abyste mohli vidět to vidění, které vidím já. Potom byste měli jasnější porozumění této služby.

22 Když jsem opustil Baptistickou církev, abych přešel k letničním, pak doktor Roy E. Davis, který mě ustanovil do Misijní baptistické církve, mi řekl, že jsem měl noční můru, když ke mně přišlo vidění Páně a promluvilo ke mně. A vy víte, čím tehdy bylo uzdravení — bylo v úpadku. A já jsem o letničních nic nevěděl. Slyšel jsem, že to je banda holly rollers, kteří leží na podlaze a sliní jako vztekli psi a musí je ovívat a vracet nějak zpět k životu, a všechny takové věci. To je vše, co jsem o letničních lidech věděl.

On řekl: „Kdo, si myslíš, že tě bude poslouchat?“

Řekl jsem: „Jestliže mě Bůh posílá, pak někdo někde je, ke komu mě posílá.“ To je pravda, rozumíte. Řekl jsem: „Doktore Davisi,“ řekl jsem, „On byl tak opravdový. Stál jsem a hleděl na něj.“ Řekl jsem: „Lidé mi říkali, že ta vidění...“

23 Bratři, já hluboce věřím, že On darů a povolání nelituje [Poznámka 1: Bible Krále Jakuba — Dary a povolání jsou bez pokání.]. Já tomu věřím. Vy se narodíte... Nemůžeš být něčím, čím nejsi. A kdykoliv se pokoušíš udělat sám sebe něčím, čím nejsi, hraješ jenom roli pokrytce. A, Bože, dovol mi umřít předtím, než bych se stal pokrytcem, rozumíte. Dovol mi být prostě tím, čím jsem, a potom mi dovol, abych to vysvětlil a objasnil a pak mi dovol takovým být. A pak to každý ví a vy to prostě přesně víte.

A tak tedy, jak víte, moc vzdělání se mi nedostalo, jak jsem již řekl, a tak v... v teologii jsem ten nejubožejší; a myslím si, že to víte. A jako kazatel — sotva se tak vůbec můžu nazvat — protože se mi nedostalo vzdělání a znalosti slov, a tak dále. Ale to málo, co mám, to je poznání a známost, z Jeho milosti, Pána Ježíše. A tím se snažím dělit všude se všemi mými bratry — tím se dělit.

24 Ale když jsem opustil Baptistickou církev, což byla jediná církev, do které jsem kdy vstoupil nebo ve které jsem byl ordinován... byl jsem ordinován v roce 1933 v Misijní baptistické církvi v Jeffersonville v Indianě. Ona je členem Jižního sdružení baptistů. A pak v té době, když jsem se odpojil... No, Baptistická církev je suverénní církev. Všichni to víme. Můžete kázat, cokoli chcete, pokud za tím stojí vaše shromáždění. Oni prostě... Můžete kázat vše, co si přejete. A já to mám rád, vidíte, protože věřím, že to je apoštolské, protože hlavou, nejvyšším řádem v církvi je pastýř. Uvědomujeme si to — pastor. A pokud nějaký biskup nebo někdo jiný chce vytrást z pastora zjevení, jak může pak vůbec Bůh působit ve své církvi? Rozumíte. Pak to prostě nemůžeme mít.

25 A tak, když jsem odtamtud odešel, setkal jsem se s první skupinou, to bylo v souvislosti s uzdravením malé Betty Daughertyové v Sant Louis v Missouri. A to byli letniční, Sjednocení nebo Letniční církev jména Ježíš, kam patřil tento pastor a jeho malá dcerka byla uzdravena. Upřímně řečeno, myslel jsem si, že to bylo to, co ho udělalo letničním, protože oni sebe nazývali „Jesus Only“ [Poznámka 2: Jenom Ježíš - název jednoho letničního hnutí.]. A myslel jsem si, že to bylo to, co z nich udělalo letniční, protože to bylo to, jak sami sebe nazývali a v tom byl ten rozdíl.

A tak, tedy, potom odtamtud jsem šel... a byl to skvělý muž. Měl velké shromáždění v Saint Louis (jehož fotografie je tamhle k vidění). Měli jsme posluchárnu Kiel, a první večer nebo druhý se tam vměstnalo čtrnáct tisíc lidí. A my jsme ani nemohli... museli ke dveřím postavit policii, aby lidi zadrželi.

26 A pak odtamtud dolů k Richardovi T. Reedovi z modlitebny Požehnaná stará biblická hodina v Jonesboro, která byla také z té stejné organizace. A odtamtud k doktoru G. H. Brownovi ze stejné organizace, v ulici Victor 505 v Little Rocku v Arkansasu; a odtamtud na Západní pobřeží.

A pak, když jsem se dostal na Západní pobřeží, dostal jsem se do ohně. Potom jsem zjistil, že mezi letničními lidmi v jejich organizacích bylo tolik rozdělení, jako máme mezi baptisty. Bylo tam tolik různých... měli různé... Byly Sborny Boží, Církev Boží, a ještě něco jiného a ještě něco jiného a ještě něco jiného a samé spory. A oni se rozdělili a vytyčili si různé mezní čáry, a všichni ostatní bratři za mnou začali chodit a říkat mi: „No, ty jsi ‚Jesus Only‘, ty jsi tady s tou skupinou.“

Řekl jsem: „Ne, já se tak nenazývám.“

On namítl: „Vždyť s nimi spolupracuješ.“

Řekl jsem: „Dobře, ale to mě tím nedělá.“ A pověděl jsem jim, že jsou bratry.

On řekl: „Přece, to je banda... Vždyť, oni tam nemají nic jiného než jenom hřady pro káňata a takové věci.“

Řekl jsem: „No, promiňte. Já jsem se tam setkal s opravdu zbožnými muži, a jsou to Boží muži.“ A řekl jsem: „Já odmítám, abyste je tak zle nazývali, protože takoví nejsou.“

27 No potom, snažil jsem se to odkládat tak dlouho, jak jsem jen mohl, aniž bych se jakkoliv vyjádřil. No, začal jsem studovat jejich názory a v čem vězelo jejich odloučení a co způsobilo, že se rozdělili. A zjistil jsem, že dvě z těch velkých skupin; jedna z nich se jmenovala Jesus Only a druhá se jmenovala Sborny Boží. Oni byli vyvoláni nebo rozděleni kvůli záležitosti vodního křtu — jedni používají „Otec, Syn a Duch svatý“ a ti druzí používají jméno Ježíš.

No, díval jsem se a na obou stranách byli významní muži — Boží služebníci. Pomyslel jsem si: „Ó, Bože, kdybych je mohl všechny vidět povstat do... jednoduše jít vpřed a mít... a ne prostě vytyčovat hraniční čáry a říkat: ‚Nebudeme mít jedni s druhými společenství.‘“ Ale zjistil jsem v tom, že se mezi ně dostal zlý duch a způsobil kvůli těm sporným otázkám, které se mezi ně dostaly, nenávist a zlobu. Pomyslel jsem si: „To je přesně to, jak to chce mít ďábel. To je právě to, co on chce. Tak dlouho, jak jsou vaše zbraně namířeny jeden na druhého, on nemusí ani trochu bojovat.“

A tak, nakonec došlo ke konfrontaci; a ten střet se konal v Seattlu, ve Washingtonu, kolem roku 1946.

28 Jednou ráno mě zavezli do hotelové haly (něco jako toto) na snídani s několika kazateli a měl jsem mít rozhovor s dvěma hlavními muži. Jeden z nich byl doktor Ness. Myslím si, že vy bratři ze Sborů Božích si ho pamatujete. To byla severozápadní oblast. Významný muž, chytrý, vzdělaný a on zastupoval Sborny Boží. A pak doktor Scism ze Sjednocené letniční církve, myslím si, že vy Sjednocení letniční bratři si na něj vzpomínáte. On byl rovněž z té severozápadní oblasti tam nahoře, které... On byl tam nad nimi a nad těmi oblastmi tam nahoře.

Dobře, tito dva muži se setkali a já jsem byl přiveden před ně, protože ostří se stávalo skutečně ostré a řálo do mě ze všech stran.

Pomyslel jsem si: „Co mám dělat? Co můžu dělat?“

29 Tedy... „Dobrá,“ oni řekli, „ty se musíš postavit buď na stranu jednoho nebo druhého. Pokud půjdeš s těmi ‚Jméno Ježíš‘, musíš patřit ke ‚Jméno Ježíš‘; a pokud půjdeš se Sborny Božími, musíš odejít ze ‚Jména Ježíš‘ a patřit ke Sbornům Božím, a tak dále.“ A došlo to do takového místa, kdy jsem jim musel něco ukázat.

To ráno, než jsem tam šel, jsem se hodně modlil. Řekl jsem: „Bože, pomoz mi, protože to jsou dva významní muži, jsou tam tisíce služebníků, a Tys mě sem poslal se službou. A oni oba jsou Tvoji služebníci a já mám uplatňovat ten malý vliv, který mám, vůči jedné organizaci, když ona bojuje s tou druhou?“ Rozumíte? „Kdybych něco takového udělal, nemohl bych se cítit v pořádku. Nemyslím si, že by to pro mne byla Kristova vůle, abych to udělal.“ Řekl jsem: „Bože, pomoz mi a dej mi něco, co bych měl udělat, nebo mi dej něco, co bych měl říct.“ A tehdy jsem nikoho neměl. Musel jsem se tam prostě postavit — jenom Pán Ježíš a já, toho rána.

30 No, začala ta velká diskuse. „Co uděláš? Jak se rozhodneš?“

Řekl jsem: „Já už jsem se rozhodl. Mé rozhodnutí je stát mezi vámi oběma a nepřipojit se k žádné organizaci, a oba vás obejmout a říci: ‚Jsme bratři. Jsme bratři!‘“ A řekl jsem: „Snažil jsem se přečíst všechny knihy, které jsem mohl, jak to vzniklo - to, čemu se říká ‚nová sporná otázka‘, a jak se oddělili a jak se stalo, že ten jeden začal jít tímto směrem a ten druhý tamtím.“ A řekl jsem: „Hádky mezi vámi,“ řekl jsem, „to je totéž, co narušilo letniční hnutí po Letnicích. Začali se mezi sebou hádat a“, řekl jsem, „ta věc znovu rozděluje.“ Zeptal jsem se: „Je tu možnost nějakého prostředníka mezi vámi, bratři? Existuje něco, co by mohlo obstát?“

No, oni na to ani neotevřeli ústa, protože to bylo velmi ostré. Víte, jak to asi před patnácti nebo dvaceti lety bylo, protože právě v té době se ta jedna skupina oddělila od té druhé a byl mezi nimi velký spor.

31 A tak jsem řekl: „Dobře, bratři, tady je to, co udělám: udělám... Bůh mě i tak nikdy neposlal, abych křtil; poslal mě, abych se modlil za Jeho nemocné děti.“ Řekl jsem: „A tak se budu modlit za nemocné děti a vy kazatelé křtíte podle svého.“

Řekl jsem: „No, chci se vás na něco zeptat, jen tak, abyste tomu porozuměli.“ Řekl jsem: „Bratře

Nessi, tito lidé Ježíšova jména, věříš, že přijali Ducha svatého, když mluví v jazycích a dělají tytéž věci, které ty děláš ve Sborech Božích?”

On řekl: „Samozřejmě.“

Řekl jsem: „Bratře Scisme, věříš, že Sbory Boží mají Ducha svatého, když mluví v jazycích a dělají stejné věci, které jsi dělal následkem křtu ty?”

On řekl: „Jistěže věřím.“

Řekl jsem: „Tudíž, Bible říká, že Bůh dává Ducha svatého těm, kteří mu jsou poslušní. No, kdo mu byl poslušný? Kdo Ho poslechl? Kdo z vás mu byl poslušný; a Bůh vám oběma dal Ducha svatého?” Vidíte? Rekl jsem: „Řekl bys, bratře Scisme, že bratr Ness nemá Ducha svatého?”

On řekl: „Ne.“

Řekl jsem: „Řekl bys, že bratr Scism nemá Ducha svatého?”

„Ne.“

Vidíte... že oba věřili, že oba mají Ducha svatého. Ale vidíte, to prostě nedává smysl, bratři. To nemá žádný smysl.

32 Trochu později jsem se dozvěděl... (Za chvíli se vrátím ke své hlavní myšlence.)

Zdejší Finští bratři, potom co jsem odjel z Finska, kde nám Bůh dal, podle mého názoru, jedny z největších shromáždění — tam, kde byl vzkříšený ten malý mrtvý chlapec a mnohé věci... Ve Stockholmu ve Švédsku jsem se setkal s Lewi Pethrusem z Philadelphijské církve, který je velkým Božím mužem. A Philadelphijská církev... Bratr Gordon Lindsay, který tam teď byl, myslím si... myslím si, že teď k ní nepatří, ale byl... patřil ke Sborům Božím. Sbory Boží jsou mezinárodně jedněmi z mých velkých sponzorů. A Foursquare [Poznámka 3: Název jedné z denominací — doslovně čtyřhranní.], kteří se oddělili od Sborů Božích, jsou jedněmi z mých velkých sponzorů. A Jednotáři jsou mezinárodně jedněmi z mých velkých sponzorů, vidíte.

A já jsem jednoduše zaujal takový postoj, jen jsem vynechal ty ostré hrany. A potom jsem zaujal postoj, že se nepostavím na žádnou stranu toho sporu, dokud nepochopíme, že jsme bratry a nesejdeme se spolu. A pak budeme všichni vidět ten stejný ukazatel, k němuž směřujeme — motiv a cíl, proč to děláme.

33 Musíte si nejdřív prověřit váš motiv a cíl. Zaprvé, najít Boží vůli a pak najít váš cíl, a pak prověřit váš motiv a přesvědčit se, jestli váš motiv je správný. A potom, jak řekl Ježíš u Marka 11:24: „Kdybyste řekli této hoře, přemísti se, a nepochybovali byste ve svém srdci ...“ Ale tak dlouho, dokud máte ve svém srdci pochybnost, jestli je to vůle Boží nebo váš motiv nebo cíl je nesprávný, jak se může pohnout? Ale když víte, že váš motiv je správný a že je to Boží vůle a váš cíl je správný, ona musí se pohnout. Toť vše, jinak Bůh řekl něco špatně.

A právě proto, když vystupuji v církvích na pódium, nikdo mě neslyšel, že bych se o těch věcech zmínil na pódiu, o těch sporných otázkách. Já je prostě nechávám být. Vidíte, to je na vás, lidé. Já jsem tady, abych vám pomohl získat duše pro Krista pomocí Božího daru. Rozumíte? Nedělám žádný rozdíl, vaše křty si provádíte vy. Ale co se týče...

34 Samozřejmě, byl jsem nazýván vším možným. Byl jsem nazván, nevím kolika... kdekoliv, od vtěleného „syna Božího“ až po „dábla“. To je pravda — vším. Ale přesto všechno jsem váš bratr, spoluobčan Božího království, spolupracující s vámi všemi pro království, a to je pravda.

35 Tedy, pokud to je v pořádku a myslíte si, že máme dost času, rád bych vám sdělil, jakým způsobem jsme o tom diskutovali. Bylo by to v pořádku, bratři, jen na chvíli - ohledně bratra Nesse a těch ostatních? Dobře, a možná, že vám to trochu pomůže. Pomůže vám to trochu pochopit...

Poznamenal jsem si tu některé z těch věcí, na které jsem si vzpomněl a které jsem z toho vzal, a tak... Oni se mě ptali, jak věřím ohledně trojice. Jestli věřím, že existuje Boží trojice?

36 Tedy, bratři, když k tomu přistupujeme, doufám, že když skončíme, budeme stejnými bratry, jakými jsme byli celou dobu; ale cítím, že jsem vám to dlužen říct, protože vaši lidé přicházejí na má shromáždění a já bych určitě nechtěl, aby někdo z nich odcházel a byl oklamán. Vždycky jsem říkal lidem, kteří mi píšou otázky, mimo to, co jsem kázal na pódiu (a tady je můj sekretář a tak dále), když mi dávají nějakou otázku: „Jak je to s tímhle?“ nebo „Jak je to s tamtím?“ Pověděl jsem: „Zeptejte se vašeho pastora, protože pokud vás vedl až takhle daleko, že jste přijali Ducha svatého, on vás povede dál.“ Rozumíte: „Zeptejte se vašeho pastora,“ protože takovéto malé věci způsobují zmatek, a proto já se toho zdržuji.

37 Tedy, bylo řečeno, že jsem bojoval proti organizacím. No, nebojuji! Myslím si, že organizace je nádherná, ale když systém vaší organizace je zkažený, to je to, proti čemu jsem. Bez ohledu na to, jestli to je jednotář nebo trojiční, nebo cokoliv to je, ten systém, který když se dostane do takového bodu, no, když řeknete: „My jsme Sbory Boží!“

„No, kdo je to tam po druhé straně ulice?“

„Ó, to jsou naši bratři. Oni se nazývají Sjednocení letniční.“

„No, a kdo je to tamhle?“

„Ó, to jsou Foursquare bratři. Ó, my jsme skvělími bratry. Máme velké společenství jeden s druhým.“

„Ó, věříte všichni tomu samému?“

„Ó, ano, my věříme...“

„No, a proč jste takoví?“

„No, tito bratři křtí takovým způsobem a tito takovým, tváří dopředu; a tito křtí...“

38 Jako tam v Jižní Africe, bratři. My jsme na to narazili. Oni se mě ptali... Jedna skupina křtí třikrát tváří dopředu a druhá skupina třikrát tváří dozadu. A oni řekli... Zeptal jsem se: „Odkud jste to vzali?“

Jeden řekl: „Když On zemřel, Bible říká, že sklonil hlavu dopředu“ a řekl, „proto je musíme sklánět dopředu.“

Řekl jsem: „Dobře [té druhé skupině] a co vy?“

Řekli: „Pohřbil jsi někdy nějakého člověka obličejem dolů?“

Dobře, a víte co? Oni se rozdělili a udělali dvě skupiny, dvě organizace. Ó, slitování, bratři. To je přesně to, co chce ďábel. To je přesně to, co on chce. Nechte se...

39 Tedy, podívejte, to není Apoštolská mise víry, ani to na druhé straně nejsou Letniční sbory. To není to. V obou skupinách jsou skvělí muži, tak jako to je tady. Ale vidíte, je to ten systém té věci.

Je to stejné jako katolíci, jak jsem často říkal: jestliže je katolík a spoléhá ve věci spasení na Krista, je spasen. Samozřejmě. To je pravda. Ale pokud spoléhá na církev, je ztracen. Každý z vás letničních bratrů, víte, že když se díváme na Letniční církev, že nás zachrání, jsme mezi lidmi těmi nejubožejšími. Je to tak, protože jsme ztraceni. To je pravda. Ale pokud vzhlížíme k Ježíši Kristu, pak jsme spaseni, a to vírou v dokonané dílo. A tyto malé pracovní záležitosti a značky, na tom až tak nezáleží.

40 Tedy, řekl jsem bratru Scismovi a bratru Nessovi: „Abych odpověděl na vaši otázku,“ řekl jsem, „nestojím ani po jedné ani po druhé straně, bratři. A vím, že dokud se hádáte, oba se mýlíte, rozumíte, protože já bych se raději mýlil ve své nauce, ale byl v pořádku ve svém srdci, než abych měl pravdu v nauce a byl na tom špatně ve svém srdci.“ Řekl jsem: „Konec konců, jedná se o stav vašeho srdce.“

Přijal jsem to za svou zásadu, s vědomím, že: pokud člověk, bez ohledu na to, co dělá a kolik se odlišuje a co o mě říká, pokud ve svém srdci — ne prostě z povinnosti, ale z mého srdce — nemohu toho člověka milovat, stejně jako miluju někoho jiného, pak vím, že tady uvnitř je něco špatného, vidíte. To je pravda. Protože to je... Nezáleží, jestli on...

41 Nedávno přišel jeden prostý bratr, obyčejný bratr z Kristovy církve, a ach, on se tam postavil a řekl: „Ten člověk je ďábel,“ vidíte. Řekl: „On říká, že existuje Duch svatý.“ Řekl: „Nic takového neexistuje. Pouze dvanáct apoštolů přijalo Ducha svatého, a Božské uzdravování bylo dáno pouze těmto dvanácti apoštolům“ — a pokračoval tak asi půl hodiny.

A já jsem řekl: „Okamžik, bratře. Myslím si, že bys mi prostě měl dát příležitost, abych to obhájil,“ vidíte. Řekl jsem: „Ty jsi řekl, že mluvíte tam, kde mluví Bible, a mlčíte tam, kde ona mlčí.“

On řekl: „Ano.“

Řekl jsem: „No, tys řekl, že jenom dvanáct apoštolů dostalo Ducha svatého. Bible říká, že v horním pokoji jich bylo sto dvacet, když padl Duch svatý — ženy a všichni ostatní. A ty bys mi chtěl říct, že si myslíš, že Pavel neměl Ducha svatého? A on ho obdržel za dlouhou dobu potom. A ty říkáš, že dar uzdravení byl dán pouze dvanácti apoštolům, a Štěpán šel tam dolů o několik dnů později, a on nebyl z těch dvanácti. On ani nebyl kazatelem, byl diakonem. A šel do Samaří a vyháněl ďábly a...“ řekl jsem: „Ó, bratře.“ Zavládlo tam hrobové ticho, když musíte [nesrozumitelná slova]. A když to skončilo, řekl jsem: „Odpouštím ti, že jsi mě nazval ďáblem, protože vím, že jsi to tak nemyslel.“

A potom, když skončil, přišel nahoru. Pověděl: „Mohu říct jednu věc, ty máš Ducha Kristova.“

Řekl jsem: „No, bratře, čím teda jsem? Dáblem? Nebo jsem z Krista?“

42 Ale říkám vám, vidíte, protože ten člověk... on mohl říct, že jsem ho miloval. Nehledě na to, že se mnou nesouhlasil, a to hrozně nesouhlasil a zkritizoval...

Celý svůj život jsem lovcem šelem. A lidé říkali: „Jak...“ Tehdy, když jsem musel zabít toho medvěda nožem, řekli: „Nebál ses ho?“

Řekl jsem: „Ne, kdybych se ho bál, on by zabil mě, vidíte.“ Ale vidíte, nemůžete je klamat. Oni vědí, jestli se jich bojíte nebo ne. Mějte strach z koně a sledujte, co ten kůň udělá. On vás pošlape. A tak jestli se bojíte, to nelze oklamat. Musíte to opravdu mít.

43 A tak je to se satanem. A tak je to mezi lidmi. Musíte lidi milovat. Nemůžete je obelhávat. Musíte to mít, jinak se někde vybarvíte, rozumíte. To je pravda. Musíte opravdu lidi milovat a oni poznají, že je milujete. Vidíte, v tom něco je.

A ten člověk, teď před několika dny telefonoval mé manželce a zeptal se: „Je bratr Branham doma?“

Řekla: „Ne.“

Řekl: „No, musím říct jednu věc: nesouhlasil jsem s ním ve věci teologie, ale musím říct, že je služebníkem Kristovým.“

A pak, předtím než jsem odjel, mi poslal dopis a řekl: „Přijedu, jen co se vrátíš. Chci ten křest Duchem svatým, o kterém jsi mluvil.“

44 A tak jednoduše vidíte, kde... Kdybych měl takový pocit a říkal: „No, na vás nic není. Vaše stará denominace je k ničemu a vy všichni z Církve Kristovy jste k ničemu. Jste k ničemu; jste ďáblové,“ nikdy bych toho člověka nezískal. A i kdybych mu říkal, že ho miluju a nemyslel bych to tak ve svém srdci, on by to stejně poznal. V tom to všechno je. Musíte to takhle myslet ve svém srdci.

A tak je to v průběhu těch večerů, když vystupuji na pódium pod tím rozpoznáním, rozumíte. Nepřemýšlím o tom. Prostě neobědvám a postím se a modlím se a zůstávám v pokoji, protože On mi zaslíbil, že to bude dělat. A proto přicházím bez jediného stínu pochybnosti, protože On zaslíbil, že to bude dělat. A proto, vidíte, já vím, že můj motiv je co? Můj cíl je co? — aby království Boží šlo kupředu.

Jestli nějaký člověk jde tímto směrem, tamtím směrem, do jakékoliv církve on chodí, dokud přichází ke Kristu, na tom mi nezáleží. A to je v mém srdci, vidíte. A nezáleží na tom, jestli jdeme a připojíme se ke Kristově církvi, to je prostě úplně v pořádku. To je skvělé. Církve, ke které se připojí, pro mě to nemá význam. Ale dokud... já chci, aby jeho duše byla s Kristem, to je to hlavní.

45 A tak jsem řekl: „Bratře Nessi, ne proto, abych se lišil...“ No, chci... Je to v pořádku, když to použiju, bratře? Řekl jsem: „Chci říct a vysvětlit...“ A v této věci, řeknu vám, zdejší bratři, no, pokud možno nezmiňujte se o tom ve vašich sborech. A prokažte mi laskavost: Jen mi dovoluňte, abych byl prostě vaším bratrem, vidíte. A pokud se mýlím, pak mi to odpusťte. Ale chci vám to vysvětlit, jelikož tu dnes ráno sedí obě skupiny, jak Jednotáři, tak také i Sborny, a s trojičním přesvědčením.

No, chci říci toto. Chci říct, že věřím, že obě strany jsou na omylu, dokud se mezi sebou přou, protože jejich motivy jsou špatné. A dokud jsou vaše motivy špatné, bez ohledu na to, jaký je váš cíl — protože motivy vašeho cíle jsou špatné, pak to nikdy nebude fungovat. To je pravda.

46 Tedy, někteří lidé řekli: „Bratře Branhame, ty patříš k Jesus Only?“

Chci říct, že to je omyl. Nejsem Jesus Only.

Někdo říká: „Bratře Branhame, jsi trojiční?“

Ne, přátelé. Nejsem trojiční. Jsem křesťan. Já ne... To slovo „trojiční“... slovo „trojice“, o něm není v Bibli ani zmínka. A já nevěřím, že jsou tři jednotliví bohové. Věřím, že existuje jeden Bůh ve třech úradech: Otce, Syna, Ducha svatého. To je přesně to, proč jsme byli pověřeni, křtít ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. Věřím, že to je Bůh, který se snižuje, sestupuje dolů.

47 Tedy Bůh, když se poprvé ukázal člověku, byl ve formě ohnivého sloupu. Věříte tomu, že ano? Každý čtenář Bible, který... on ví, že ohnivý sloup, který byl na poušti, že to byl logos. Byl to Anděl smlouvy, což byl Kristus, protože On řekl, myslím, že to je tam u svatého Jana v šesté kapitole, On řekl: „Předtím než byl Abraham, JÁ JSEM.“ On byl tím JÁ JSEM. A tak to byl Bůh — svatý. Kdyby se člověk byt jen dotkl té hory, musel být zabit. Vidíte, v pořádku.

48 Tedy, ten stejný Bůh usiloval o to, aby se dopracoval zpět do nitra svého stvoření, které stvořil. Tedy, On se k nim nemohl přiblížit, protože byli hříšní a krev kozlů a ovcí nikdy hřích nesejmula. Víme to. Ona hřích pouze zakrývala.

No, ale potom ten stejný Bůh, který byl tím ohnivým sloupem, se stal tělem skrze svého Syna a přebýval v těle nazvaném Pán Ježíš Kristus. Bible říká: „...přebývala v Něm plnost Božství tělesně.“ A Ježíš řekl... Dobře, v 1. Timoteovi 3:16: „Tajemství zbožnosti je bezesporu veliké. [A když oni to mohli nazvat velikým, no, co uděláme my, vidíte?] Velké je tajemství pobožnosti: protože Bůh byl zjevený v těle a viděn anděly a byl přijat do Slávy,“ a tak dále.

49 Tedy, a On řekl Tomášovi u svatého Jana 14: „Když jsi viděl mě, viděl jsi Otce. Proč tedy říkáš: ‚Ukaž nám Otce?‘“ Bible říká, že Bůh byl v Kristu a smířil svět sám se sebou.

Tedy, Bůh nemůže být třemi lidmi, třemi bohy; a ani Ježíš nemůže být svým vlastním Otcem v jednom, vidíte. A tak vidíte, že to dělá oba názory zásadně chybné.

A teď, jestliže si jen všimnete, neexistuje žádné místo... Kdybychom měli tři bohy, jsme pohané. No, víme to. Tak jak mi jednou řekl jeden Žid, když jsem s ním hovořil, on řekl: „Kdo z nich je tvým bohem? Který z nich je tvým bohem? Otec, Syn nebo Duch svatý, který je tím tvým?“

Řekl jsem: „No, tři bohové neexistují.“

Řekl: „Nemůžete Boha rozkrájet na tři kusy a dát Ho Židovi.“

Řekl jsem: „Ne, pane.“

Řekl jsem... Když John Ryan byl uzdraven ze slepoty tam ve Fort Wayne, víte, a ten rabín tady z Benton Harboru řekl: „Nemůžete rozkrájet Boha na tři kusy a podat Ho Židovi.“

Řekl jsem: „Samozřejmě že ne.“ Řekl jsem: „Rabi, bylo by to pro tebe těžké věřit prorokům?“

On řekl: „Ne.“

50 Řekl jsem: „U Izaiáše 9:6, o kom tam hovořil? ‚Dítě se nám narodilo, syn nám je dán, a bude nazván Rádce, Bůh mocný, Kníže pokoje.‘“

On řekl: „To byl Mesiáš.“

Řekl jsem: „Pak tedy, Rabi, jaký bude vztah Mesiáše k Bohu?“

On řekl: „On bude Bohem.“

„To je to, co jsem měl na mysli. Vidíš, to je přesně pravda. To je to, čím On je.“ A tak jsem řekl: „Řekni mi teď, v čem Ježíš selhal, a přesně nevyplnil to, co řekl prorok, že bude dělat.“

A on začal plakat a vyšel ven. Řekl jsem: „Díky tomu má John Ryan svůj zrak.“

A on pověděl: „Ať je to od Boha vzdáleno, aby měl syna.“

Řekl jsem: „Ten velký Jahve zastínil ženu, jak řekl prorok, že se to stane a stvořil krevní buňku, aby se skrze tu krevní buňku narodilo tělo Kristovo.“

51 Řekl jsem: „Rabi, podívej, ve Starém zákoně, když šel člověk obětovat, vzal beránka. Věděl, že narušil Boží přikázání, a tak vzal beránka. Vyznal své hříchy a ten beránek byl zabítý. Zatímco jeho ruce byly položeny na tom beránkovi, vyznával, že si uvědomuje, že měl umřít za své hříchy, ale že ten beránek zaujal jeho místo. A byla zlomena krevní buňka a on držel toho malého beránka svou rukou, dokud nepocítil, že ho opustil život a že ztuhl. Potom kněz, samozřejmě, hodil tu krev na oheň — na ten mosazný oltář soudu.“

Pak jsem řekl: „Potom ten muž odtamtud odešel s vědomím, že ten beránek zaujal jeho místo; ale on odešel s toutéž žádostí, kterou měl, když tam přišel, vidíš, protože to nemohlo odstranit hřích. Ale v tomto případě, ctitel jednou očištěný, už nemá vědomí hříchu. Tam to bylo přinášení oběti každý rok. Ale,“ řekl jsem, „teď je... tentokrát ctitel, který je jednou očištěn, už nemá vědomí hříchu. Poněvadž, podívej, Rabi, v hemoglobinu, ten malý život, který začíná v buňce, která... ona pochází z mužského pohlaví a přechází do ženského, které vytvoří vajíčko. Slepice může snést vejce, ale jestli předtím nebyla s kohoutem, nic se z toho nevylíhne.“

52 Řekl jsem: „Tedy, Bůh, ten největší, který vyplňoval veškerý čas a prostor, sestoupil dolů k jednomu malému zárodku do lůna ženy.“ A pak jsem řekl: „Když jsme dnes spaseni... Ježíš nebyl ani Židem ani pohanem, protože vajíčko vytvořilo pouze to tělo. Ta krev měla ten život, vidíš. My jsme... Bible říká, že jsme spaseni Boží krví, vidíš. On nebyl ani Židem ani pohanem; On byl Bohem. A proto, když přicházíme k oltáři a vkládáme naše ruce skrze víru na Jeho hlavu a pociťujeme Jeho záchvěvy a agonii na Golgotě a vyznáváme své hříchy, že jsme na omylu a že On umřel místo nás, pak...“

„Vidíš,“ řekl jsem, „krev toho beránka se nemohla vrátit na tohoto... Ta krev, jejíž buňka byla zlomena a ten život, který byl uvolněn tím, že ta krevní buňka toho beránka byla narušena, se nemohl vrátit zpět

na ctitele, protože to byl zvířecí život a on by se neshodoval s lidským životem.”

53 „Ale tentokrát, když tato krevní buňka byla narušena, to nebyl obyčejný člověk. To byl Boží život, který byl uvolněn. A když ctitel pokládá své ruce skrze víru na Syna Božího a vyznává své hříchy, ne život jiného člověka, ale život Boha vchází zpět do tohoto člověka — což je věčný život. Slovo zoe, které se překládá jako ‚vlastní život Boha‘; a On řekl, že nám dá zoe, věčný život a teď jsme syny a dcerami Božími. Tady to máš.”

Řekl jsem: „Co to je? Je to sestupující Bůh.”

On přišel... Nejdřív se Ho nemohl žádný člověk dotknout, protože člověk zhřešil. Pak byl... pak sestoupil do těla, proto aby okusil hřích, aby vzal hřích. Vidíte, jediná věc, kterou mohl Bůh udělat, aby zůstal spravedlivý, byla, že to udělal tímto způsobem.

54 Například, co kdybych měl dnes ráno soudní pravomoc nad tímto obecnstvem, tak jako Bůh měl nad lidskou rasou; a řekl bych: „První člověk, který se podívá na tento sloup, zemře,” a Tommy Hicks se na něj podívá. No, a například bych řekl: „Bratře Carlone, ty zemřeš místo něj.” To by nebylo spravedlivé. Řekl bych: „Leo, ty jsi mým sekretářem, ty umři místo něj.” To by nebylo spravedlivé. „Billy Paule, můj synu, umři místo něj.” To není spravedlivé. Jediný způsob, jak mohu být spravedlivý, je, že sám zaujmu jeho místo; a právě to udělal Bůh.

Bůh je Duch, a On stvořil... On změnil svou podobu. Pro lidi to mělo být zvláštní přemýšlet o „malém Jahve”. On mohl přijít jako dospělý člověk, ale On přišel do jeslí nad hromadou hnoje. Malý Jahve plačící jako dítě! Malý Jahve, který si hrál jako chlapec! Malý Jahve, který dělal tesařinu jako dělník! Malý Jahve jako mladistvý! Jahve visící mezi nebem a zemí, s plivanci slin opilců a plivanci vojáků na svém obličej! Jahve umírající za své děti! Jahve umírající kvůli vykoupení! Ne jiná osoba, ale sám Bůh! Vidíte, Bůh... to byl Jeho úřad. Proč? On se snažil vrátit do lidského srdce.

55 Tak, tam jsme se Ho nemohli dotknout. A tady jsme se Ho dotýkali našima rukama. Tedy, co On vykonal skrze obětování toho těla? On se stává Jahvem v nás. My jsme Jeho částí.

Ve dni Letnic se ten ohnivý sloup rozdělil a ohnivé jazyky se posadily na každém jednotlivci a ukázaly, že Bůh rozdělil sám sebe mezi svou církev. Pak bratři, kdybychom se jenom mohli spolu sejít a přinést to na jedno místo! Pak máme Jahveho v plnosti, když se sejdem. Ale jak můžeme, když tenhle mluví v jazycích a má ten křest, a tamten... a potom drží ten ohnivý jazyk tady a ten druhý... Dejme to dohromady.

56 Když Bůh v den Letnic sestoupil; a Bible říká, že ohnivé jazyky spočinuly na každém z nich a oni... Jazyky, jakoby ohně, jazyky. To byl ohnivý sloup, který se rozdělil a rozdělil se mezi lidi, abychom byli bratry. „V ten den poznáte, že já jsem v Otci a Otec ve mně; já ve vás a vy ve mně,” a my jsme jedno! My jsme jedno — nejsme rozdělení!

57 Tedy, Jahve Bůh, tady nahoře, nemohl mít kontakt s lidskou rasou kvůli Jeho vlastnímu zákonu svatosti. Jahve Bůh se stal za nás hříchem a zaplatil tu cenu, aby tentýž Jahve Bůh mohl přijít a žít v nás. Bůh nad námi; Bůh s námi; Bůh v nás. Ne tři bohové — jeden Bůh.

Profesoři z toho ztrácejí rozum, když se to snaží vyřešit! To je zjevení! Musí ti to být zjeveno.

No, co se týče křtu, teď mnoho lidí... „No, musíte to udělat, bratři, nebo...” Je to tak, jak jsem to řekl bratru Scismovi a bratru Nessoovi: „Pokud ty...” Vyvstal ten spor a mnozí z vás učenců zde jste mnohem schopnější než já, ale já jsem toto téma mnoho studoval. Četl jsem Přednicejské otce, Nicejský koncil a všechny historiky, a tak dále. Ta otázka vyvstala na Nicejském koncilu. Obě strany sešly na scestí — když Katolická církev zaujala extrémní trojiční stranu a ti druzí přešli k unitarianismu — a obě strany sešly na scestí.

Přesně tak, protože člověk na tom musel mít nějaký podíl! Musíte dovolit Bohu, aby to udělal. Není potřeba, abychom se to my snažili vyřešit. Budme bratry. Jděme prostě kupředu a dovolme Bohu, aby vykonal to, co chce. Jestliže je nekonečný a ví všechny věci a předpověděl konec před začátkem, jak můžeme my v té věci cokoliv udělat? Jen jděme kupředu. To je ta cesta... Držme krok, jak jsem řekl včera večer, s naším velkým Jozuem.

58 Tedy, podívejte: pokud jsou tři bohové... no, chci vám jenom ukázat, jak je to směšné. Jestli existují tři bohové, pak Ježíš byl svým vlastním Otcem... nebo Ježíš nemohl být svým vlastním Otcem a být jedním. A pokud jsou tři, tak On se nenarodil panenským narozením. Tedy, kolik z vás...?

Chci říct, že toto je Bůh Otec; a toto je Bůh Syn; a toto je Bůh Duch svatý. Tedy, pro vás různé bratry zde, sledujte to na okamžik a uvidíte, na co se snažím poukázat. Modlím se, aby vám to Bůh dovolil uvidět. Podívejte se tedy, vy oba věříte v jedno a totéž, ale ďábel se prostě dostal mezi vás a rozdělil vás kvůli tomu. Ale to je přesně jedno a totéž. A já vám to dokážu s Boží pomocí a pomocí Boží

Bible. Jestli to není Bible, pak to nepřijímejte. Je to tak.

59 Ale podívejte se teď. Co je to? Bůh Otec; toto je Bůh Syn; toto je Bůh Duch svatý. Dobře, tedy, zastavme se teď na okamžik — odložíme ty tři sem: Bůh Otec, Syn a Duch svatý.

(Ó, nebudu mít čas, abych se toho zhostil. Dobře, budu pospíchat, jak jen budu moci. Odpusťte mi, bratři, ale nikdy jsem neměl příležitost k vám hovořit, a chci to využít.)

60 A tak podívejte: Bůh Otec, Syn, Duch svatý. Tedy, kdo byl otcem Ježíše Krista? Bůh byl otcem Ježíše Krista. Všichni tomu věříme. Je to pravda? Dobře. No, když vezmeme Matouše 28:19, když Ježíš řekl: „Jděte a učte všechny národy a křtíte je ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého,” a deset dnů potom Petr řekl: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít... ve jménu Pána Ježíše Krista.” Někde tady je jednoznačný rozpor.

Nuže, nenechme se... všichni vydávali svědectví a tak dále. Tady to je. Tady je to, čemu věřím já a já vám to jednoduše předkládám, bratři. Já toto neříkám z kazatelen. To je na vás; ale chci vám ukázat, co vidím na obou stranách, tak aby vám to Duch svatý zjevil, vidíte.

61 Tedy, Matouš 28:19... a jestliže si Matouš 28:19 odporuje se Skutky 2:38, pak je v Bibli rozpor a ona není hodna ani toho papíru, na kterém je napsána.

Tedy, jestli si všimnete, v Matouši v šestnácté kapitole, Ježíš dal Petrovi zjevení a dal mu klíče. Tedy, zapamatujte si, Bible není zjevena skrze teologii nějakého schématu lidského původu. Není. Je to zjevení.

To bylo od začátku zjevení. Proč Abel obětoval Bohu lepší oběť než Kain? Bylo mu zjeveno, že to nebyly broskve a jablka a pomeranče a jablka. Jestli jablka způsobí, že ženy si uvědomí, že jsou nahé, podávejme jim znovu jablka, bratři. Nemyslíte? To zní rouhavě, ale já to tak nechci říkat. Ale to nebyla jablka. Ne, přátelé. Tedy, pokud je to tak, pak Abelovi to bylo zjeveno, že on byl krví svého otce, a tak obětoval krev, protože to bylo zjevení. Na tom je celá ta věc postavena.

62 Podívejte se teď, tady se nachází starý negramotný rybář. Nemá ani tolik vzdělání, že... Bible říká, že byl negramotný a neučený. Ale on tam stál a Ježíš se zeptal: „Za koho mne, Syna člověka, považujete?”

Jeden řekl: „No, ty jsi Mojžíš — oni říkají, že jsi Mojžíš.”

Jeden řekl: „No, ty jsi Jeremiáš nebo někdo z proroků,” a ten, tamten nebo ještě někdo jiný.

On řekl: „Na to jsem se neptal. Ptal jsem se vás, za koho mne máte vy?”

A Petr narovinu řekl: „Ty jsi Syn Boží.”

A On řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův [Teď sledujte!]; krev a tělo ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích.”

63 Tedy, sledujte. No, Katolická církev říká, že On postavil církev na Petrovi. To je omyl. Protestantská církev říká, že ji postavil na sobě samém. Ale teď sledujte a přesvědčte se, pohledte, jestli je to tak. On ji postavil na duchovním zjevení toho, kým On je, protože On řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonáše; tělo a krev ti to nezjevily. Říkám ti, ty jsi Šimon; na té skále [Na jaké skále? — zjevení.] postavím svou církev a brány pekla ji nemohou přemoci.”

113 Tehdy, když byl citován Matouš 28, Petr tam byl přítomen; a pak se obrátil a deset dnů později s tímto zjevením křtil ve jménu Pána Ježíše Krista... Proč to udělal? Měl zjevení Boží a měl klíče ke království, bratře.

64 Tedy, můžu vás trochu zranit, tu jednu stranu z vás. Ale zastavte se chvíli. V Bibli není ani jedno místo, kde by nějaká osoba byla pokřtěna ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. V Písmu ani jedno takové místo není. A pokud ano, tak ho ukažte. A jestli ho dokážete najít kdekoliv ve svatých dějinách, dokud se nezformovala Katolická církev, chci, abyste ho ukázali. Takové místo neexistuje; a to je pravda.

Ale počkejte teď na chvíli, vy Jednotáři — jen na okamžik. No, neexistuje takové místo, kde... Pokud mi někdo může ukázat jeden text Písma, kde tato ceremonie probíhala v Bibli — ve jménu Otce, Syna, Ducha svatého — jste zavázáni přijít a říct mi, kde byl někdo takovým způsobem pokřtěn.

65 A někteří z nich řekli: „No, já беру to, co řekl Ježíš, ne to, co řekl Petr.” Pokud mezi nimi byl rozpor, co budeme dělat? Jestliže to všechno není Bůh, která část Bible je správná? To se celé musí shodovat a směřovat do jednoho celku. A pouze skrze Boží... Naše školy to nikdy učit nebudou. Je to zjevení, abyste to mohli uvidět.

A potom, jestli ti dva muži byli vzájemně v rozporu, jakou vlastně Bibli čtete? Jak můžu vědět, jestli Jan 14 říká pravdu nebo ne? Jak můžu vědět, jestli Jan 3 říká pravdu nebo ne? Jak to poznám, vidíte? Ale jediný způsob, jak mohu mít víru v Boha, je vědět, že ta Bible má pravdu a věřit, že má pravdu a zůstat

přímo s ní. I když jí nerozumím, přesto ji budu doporučovat. Ale když vyvstávají tyto rozpory, pak předstupuju před Boha, abych to zjistil. A ten stejný anděl, který se se mnou setkává ve shromáždění v průběhu večera, je tímtéž, který mě o tomto poučil.

66 Tedy, vidíte, jak to je. Tedy, Matouš 28:19. Chvíli to jednoduše sledujme. A teď rovnou tady vezmu Skutky 2:38, kde Petr řekl: „Pán Ježíš Kristus“; a Matouš řekl: „Otec, Syn, Duch svatý.“ Poslouchejte teď. On řekl: „Křtíte je“ — ne ve jménu Otce, ve jménu Syna, ve jménu Ducha svatého. Tohle nikdy neřekl. Tam není jméno, a jméno, a jméno. On nikdy neřekl: „Křtíte je ve jména Otce, Syna a Ducha svatého, protože to ani nedává smysl.“

On řekl: „Křtíte je ve jménu [j-m-é-n-u] Otce, Syna a Ducha svatého.“ Je to tak? Otce, Syna a Ducha svatého (spojka a, a, a), ne ve jména. Ne ve jménu Otce, ve jménu Syna, ve jménu Ducha svatého; ne ve jména Otce, Syna a Ducha svatého; ale ve jménu (j-m-é-n-u, číslo jednotné) Otce, Syna a Ducha svatého.

Tedy, které z nich je to správné jméno, abychom v něm křtili? Je to jedno jméno. Které to je? Je Otec to správné jméno? Nebo Syn je to správné jméno? Nebo Duch svatý je to správné jméno? Někde to jméno je. Je to tak?

67 Dobře, chci se vás potom na něco zeptat. Pokud to jméno... Tedy, jestliže Ježíš řekl: „Křtíte je ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého...“ Kolik z vás věří, že to Ježíš řekl? To je Písmo — Matouš 28:19. Ve jménu Otce, Syna... [Bratr Branham s někým stranou hovoří.]

68 Tedy, ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého... Poslouchejte teď, bratři. Neexistuje nic takového jako jméno Otec, protože Otec není jméno; to je titul. Neexistuje nic takového jako jméno Syn, protože Syn je titul. Neexistuje nic takové jako jméno Duch svatý; to je to, co to je.

Řekl jsem to jednou ráno na kazatelské snídani. Jedna žena — samozřejmě nemístně; každý, kdo něco takového takhle přeruší — ona řekla: „Okamžik! Promiň!“ Řekla: „Duch svatý je jméno.“

Řekl jsem: „To je to, co to je. Já jsem člověk; ale moje jméno není člověk.“

To je Duch svatý! To není jméno; to je to, co to je. To je podstatné jméno, samozřejmě, ale to není jméno.

Tedy, jestli On řekl: „Křtíte je ve jménu Otce a Syna a Ducha svatého,“ a ani Otec, Syn nebo Duch svatý, není jménem, pak kde je to jméno? Chceme to zjistit.

69 Tedy, můžeme to tady všechno dostat na jedno místo, pokud jen budete pozorní a posloužíme-li tomu trochu času. Tedy... nebo ponecháme-li si na to trochu času, jsem chtěl říct. No, všimněte si: Matouš 28:19. Tedy, já neříkám, že... možná, že jste to dělali, některé z vás sester nebo bratrů. Možná jste někdy vzali nějakou knihu, podívali se na konec a řekli: „Jan a Marie žili od té doby šťastně.“ Dobře, ale kdo je Jan a Marie? Co je...? Kdo je Jan a Marie, kteří od té doby žili šťastně? Existuje jen jediný způsob, jak se můžete dozvědět, kdo je Jan a Marie. Jestli to je pro vás záhada, vraťte se a přečtěte si tu knihu. Souhlasí to? Vraťte se na začátek a přečtěte si ji a ona vám řekne, kdo je Jan a Marie.

70 Dobře, pokud Ježíš řekl... Ježíš Kristus, Syn Boží, který řekl: „Jděte tedy, učte všechny národy a křtíte je ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého,“ a ani Otec, Syn, nebo Duch svatý není jméno, pak pokud je to záhadou, pak bychom se raději měli vrátit na začátek té Knihy.

No, obraťme se zpět do první kapitoly Matouše a tam začneme. Tam je ukázán rodokmen, až to přichází k osmnáctému verši. Teď sledujte; teď na okamžik sledujte. Tady to po mé pravé straně je Otec; tady toto uprostřed je Syn; a toto je Duch svatý. No, toto je Otec Ježíše Krista. Je to tak? Bůh je Otcem Ježíše Krista. Věříme tomu všichni? Dobře. Tedy, Matouš 1:18 říká:

@@Narození Ježíše Krista se událo takto: Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, ještě než se sešli, ukázalo se, že je těhotná z Ducha svatého. [Myslel jsem, že Jeho Otcem byl Bůh!]

@@[A ona porodí Syna, a dáš mu jméno JEŽÍŠ:]

@@Ale její muž Josef byl spravedlivý muž... nechtěl ji vystavit potupě, rozhodl se propustit ji potají.

@@... když pak o těch věcech přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Pánův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato, je z Ducha svatého.“

Myslel jsem si, že Jeho Otcem byl Bůh. Tak tedy, On má dva otce, bratři? Nemůže mít. Kdyby měl, byl by nemanželským dítětem, a jaký druh náboženství bychom pak měli? Musíme uznat, že Bůh Otec a

Duch svatý je ten stejný Duch. Jistěže je. Určitě, je to ten samý Duch. No, půjdeme dál, abychom to uviděli.

@@Porodí pak syna a dáš mu jméno JEŽÍŠ, neboť On zachrání svůj lid od jejich hříchů.

@@... toto všechno se stalo, aby se naplnilo [Cituji Písmo, vy kazatelé, víte, kdy pokračuju dál.] to co Pán promluvil skrze proroka, který řekl:

@@ „...hle, panna bude těhotná a porodí syna a dají mu jméno Emmanuel,“ které se překládá: Bůh s námi.

Souhlasí to? Potom jaké je jméno Otce, Syna a Ducha svatého? No, samozřejmě.

71 Z toho důvodu Petr křtil ve jménu Ježíše Krista.

Ale já se nestarám o to, jestli jste byli pokřtěni ve jménu Růže Sáronské, Lilie z údolí nebo Jitřní hvězdy. To jsou také tituly. Pokud je vaše srdce v pořádku s Bohem, On zná vaše srdce.

Ale teď... No, já jsem to vyjádřil.

„Tedy,“ řekl jsem, „tedy...“

Bratr Scism řekl: „No...!“ Samozřejmě, jistě. To vypadá jako Jednotáři, a tak byl hned pro to.

„Tedy,“ řekl jsem, „no, teď vám tady chci něco říct,“ vidíte. Řekl jsem: „No, chci vám dokázat, že tito dva muži řekli totéž. Tedy, Matouš řekl: ‚Ve jménu Otce.‘ Je to tak? V pořádku. Petr řekl: ‚Ve jménu Pána.‘ Matouš 28:19 řekl: ‚Ve jménu Otce,‘ a Skutky 2:38 říkají: ‚Ve jménu Pána.‘“

72 „David řekl: ‚Řekl Pán mému Pánu.‘ Kdo to byl? Otec a Pán je jedno a totéž. David řekl: ‚Pán řekl mému Pánu, posad' se po mé pravici,‘ vidíte. Ve jménu Otce — ve jménu Pána. A Matouš řekl: ‚Ve jménu Syna,‘ a Petr řekl: ‚Ve jménu Ježíše.‘ Kdo je Syn? Ježíš. ‚Ve jménu Ducha svatého‘ — to byl Matouš; a Petr říká: ‚Ve jménu Krista [toho Logose].‘ Otec, Syn, Duch svatý: Pán Ježíš Kristus. Vždyť je to prostě tak dokonalé, jak jen může být, vidíte.“

73 Bratr Scism mi řekl... bratr Scism, ten bratr od Jednotářů, řekl: „Bratře Branhame, to je správné, ale,“ řekl, „tamto je tohle.“

Já jsem řekl: „Pak tohle je tamto.“ Je to tak, vidíte. Řekl jsem: „Jestliže tamto je to, pak to je tamto. A tak o co se tedy přete?“

„Tedy,“ řekl jsem, „dovolte mi, abych vám doporučil, bratři... Pokud já někdy někoho křtím, tady je, co...“

Řekl jsem: „No, tady je doktor Ness...“ Někdo před chvílí řekl, vy bratři, že jste doktora Nesse znali. Dobře, řeknu tady, že bratr Hicks, tady, on má... myslím si, že ty máš titul doktora. Je to pravda? Dobře.

„Tedy,“ řekl jsem, „pokud doktor Ness, který tu sedí... no,“ řekl jsem, „kdybych chtěl... Tedy, když já беру nějakou osobu do vody, abych ji pokřtil, já to uznávám tak jako on.“ Řekl jsem: „To byly tituly, které příslušely Jeho jménu a...“ Řekl jsem: „Tedy, bratři ze Sborů Božích používají tituly a bratři z Jednotářů používají jména. Tedy,“ řekl jsem, „dokážu vám, že jste oba na omylu, a já mám pravdu!“ (Víte, jak to musíte dělat. Lidé jsou takhle v napětí a vy musíte mít občas trochu smysl pro humor, abyste je trochu uvolnili, víte.) A tak jsem řekl: „Dokážu vám, že se oba mýlíte a já mám pravdu!“

74 Řekl jsem: „No, co kdybych chtěl mít úctu k bratru Nessovi. Řekl bych... nebo tady k bratru Hicksovi. Řekl bych: ‚Hicksi!‘ No, znělo by to hezky? Ne. No, co kdybych řekl: ‚Doktore! Hej, Doktore! Co ty na to?‘ No, to zní neuctivě, že ano? Dobře,“ řekl jsem, „to je způsob, jak to děláte vy ve Sborech, rozumíte. Když vy, bratři, ve Sborech říkáte: ‚Ve jménu Otce a Syna a Ducha svatého,‘ vy prostě říkáte ‚ve jménu ctihodného doktora.‘“

A pověděl jsem: „Potom vy bratři z Jednotářů, když křtíte, říkáte: ‚Ježíš!‘“ Oni nepoužívají... Jesus Only používají jen jméno Ježíš. Je hodně Ježíšů, ale to je Pán Ježíš Kristus. Mnozí křtí ve jménu Ježíš. Já proto samozřejmě nejsem. Za tím nestojí žádné Písmo. Vezměte si originál a uvidíte, jestli tam není „Pán Ježíš Kristus“. Jistě. On je Pán Ježíš Kristus. Je mnoho Ježíšů. Samozřejmě. A Kristus, to je pomazaný.

75 Řekl jsem: „Tedy, kdybych měl říct totéž bratru Nessovi, řekl bych... Znělo by to správně, kdybych řekl: ‚Hej, Nessi!‘“ Řekl jsem: „Tak to říkáte vy Jednotáři. Nebylo by to neuctivé a pohrdavé pro toho člověka, který studoval a má titul doktora? Jestli kvůli tomu usilovně studoval, měl by být tak oslovován.“

A pověděl jsem: „Kdybych potom řekl: ‚Hej, doktore!‘“, řekl jsem, „neznělo by to na kazatele hloupě oslovit někoho druhého takovým způsobem?“ Řekl jsem: „To je právě způsob, jakým to děláte, co se týče“

jenom těch titulů.”

Ale řekl jsem: „Když já беру člověka do vody, vcházím tam a ptám se ho... Mluvím s ním, zeptám se, jak se jmenuje, ať je to kdokoliv, na jeho víru. Potom se modlím a říkám: ‚Otče, tak jak jsi nás pověřil, abychom šli do celého světa a dělali učedníky ze všech národů [Vy, bratři, víte, že to je původní, vidíte.], dělali učedníky ze všech národů, křtili je ve jménu Otce a Syna a Ducha svatého a učili je zachovávat všechny věci, které jsi... všechny věci, které jsi nás učil. A tak', říkám, ‚na základě vyznání víry, na základě tvého vyznání tvých hříchů a tvé víry v Syna Božího tě křtím, můj milovaný bratře, ve jménu Pána Ježíše Krista.‘” Řekl jsem: „To je způsob, jak já křtím. Uznávám jak tituly — protože On byl jak Otcem, tak Synem, tak i Duchem svatým, a důvod, proč Ježíš řekl, že...”

76 Podívejte se teď, pokud to tak není, pak máte ve vašich Písmech protiklad. Máte rozpor, a co uděláte, když...? Co kdyby povstal tento budhistický bratr a řekl to? „A co s tím?” A co oni řekli, když mi vyprávěli, jak tehdy ten indický bratr vyzval Morrise Reedheada, a řekl mu: „A co s Markem 16?” A on z toho musel couvnout.

Vy z ničeho couvat nemusíte! To je Boží Slovo! Držte se ho. Jen se modlete, přijměte zjevení. To všechno probíhá stejným způsobem. Vidíte, oni oba říkají jedno a totéž.

77 Tedy, ne tituly, ne zploštění... Řekl jsem: „No, já Ho uznávám. On byl Otcem, ne jiným bohem. On byl Synem, ne jiným bohem. Tím stejným Bohem. To jsou tři úřady. Bůh v Otcovství (úřad [Poznámka 4: angl.: dispensation], pokud to tak chcete nazvat, Otcovství); Synovství; a to je tentýž Bůh teď v nás. ‚Budu s vámi [Já, osobní zájmeno]. Já budu s vámi.‘ A tak vidíte, to jsou tři úřady, ne tři bohové.”

Tedy, bratři, jestliže to učedníci nikdy nepoužili a také ti, kteří přišli po nich... Já proti tomu nic nenamítám. To je v pořádku. Ale já vám říkám, že kdyby sem přišel člověk a byl by pokřtěn ve jménu Růže Sáronské, Lilie z údolí a Jitřní hvězdy a věřil by, že Kristus je Jeho Spasitelem, řekl bych: „Bůh ti žehnej, bratře. Jen pojď, pojďme spolu.” Tak je to. Protože, jestli vaše srdce není v pořádku, pak stejně nejste v pořádku. Přesně tak. Vaše srdce musí být v pořádku.

78 A řekl jsem: „No, podívej. Kdybych tady měl pozdravit bratra Nesse, řekl bych: ‚Ctihodný doktore Nessi‘. Tak je to správně. On je kazatel. Patří mu úcta jako ctihodnému. On studoval, a hodně studoval. Má titul doktora, a tak by měl být nazýván doktorem. To je jeho titul, rozumíte. A přesto se jmenuje Ness. No, neřekl bych: ‚Hej, Nessi! Hej, doktore!‘ Ne, to by nebylo správné. Řekl bych: ‚Ctihodný doktore, Nessi.‘ Vidíte, a tím způsobem já oslovuji Jeho, rozumíte, tím, čím On je: zároveň Otcem, Synem a Duchem svatým — Pánem Ježíšem Kristem.”

A řekl jsem: „Kdybych někdy někoho ze všech vašich církví pokřtil, pokřtil bych ho tímto způsobem.” A pověděl jsem: „Přijal bys ho pak, bratře Nessi?”

On řekl: „Samozřejmě. On byl pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.”

Řekl jsem: „A ty bys ho přijal, bratře Scisme?”

On řekl: „Samozřejmě. Byl pokřtěn v Ježíšovu jménu.”

Řekl jsem: „Co je to tedy potom s vámi, bratři! Proč to nepřijmete a nezboříte ty zdi, kde jsou ty ubohé lidské duše... Jednotáři chtějí... opravdu, shromáždění, oni chtějí uctívat spolu se Sbory a shromáždění Sborů chce uctívat spolu s Jednotáři, a bratři jsou na tom takhle. Takhle na tom jsou, ale dokud je ďábel může přimět, aby bojovali...”

79 Tedy, chápete, co tím myslím, bratři? Já se ženu rovnou k té jedné věci — k Ježíši Kristu a ke sjednocení těla Ježíše Krista. To je můj záměr. No, já nemluví nic o tom: „Hej, tys nebyl pokřtěn v Ježíšově jménu; ty půjdeš do pekla!” No, to je nesmysl.

Řeknu vám, co se jednou stalo. Byl jsem tam dole v Texasu, předtím než jsem odjel, a bratři tady to mohou dosvědčit. Církev Jednotářů, sedmdesát dva sborů tam sponzorovalo mé shromáždění. A já jsem toho večera posadil bratra Petta, bratra ze Sborů Božích, na pódiu. No, vy víte, že to je pravda. To je vzácný bratr. Bratr Petty, pokud ho někdo z vás zná (z Beaumontu z Texasu), on je jedním z nejskvělejších mužů, které jsem kdy potkal. Jeho manželka je obrácená katolička, opravdu posvěcená žena. On je opravdovým Božím mužem.

Řekněte mi, kdo je ušlechtilejším člověkem než Roy Weed ze Sborů Božích! Můžeme se zmínit o kterémkoliv z těchto mužů. Podívejte, všichni bratři tady z toho okolí, které znám: bratr... tady z Philadelphijské církve a muži ze Sborů Božích a... kde jsou nějakí lepší lidé? Řekněte mi, kdo je lepší než Jack Moore? Řekněte mi. On je, jak oni říkají; oni patří k těm... To není nějaký radikál. Radikály můžete najít na obou stranách. A to je to, na co lidé ukazují, a to je to, na co ukazuje ďábel. Ale to jsou všechno Boží muži. Bůh jim dal Ducha svatého.

A nebytí Boží milosti, všichni bychom s našimi spory a věcmi zahynuli. To je čistá pravda. Ale Boží

milost nás svazuje dohromady. A tak není divu, že můžeme zpívat: „Bud' žehnán svazek ten, jenž váže naše srdce v křesťanské lásce.“ To je to, co potřebujeme.

80 A víte co? Zatelefonoval mi vrchní nadřízený té církve. Řekl: „Víš, co jsi včera večer udělal?“ (To tam byl můj druhý večer.)

Zeptal jsem se: „Co?“ Řekl jsem: „Měli jsme nádherné shromáždění.“

Řekl: „Ty jsi měl za svou kazatelnou hříšníka.“

Řekl jsem: „Toho si nejsem vědom. Kdo to byl?“

On pověděl: „Ten pan Petty.“

„Ó!“, namítl jsem, „hříšníka? Vždyť,“ řekl jsem, „on je kazatelem ze Sborů Božích, bratře.“

On řekl: „Ano, ale on je stále hříšník, protože nebyl správně pokřtěn.“

A já jsem řekl: „Bratře, prosím tě, řekni mi proč?“ Řekl jsem: „On má Ducha svatého.“

On řekl: „Bratře Branhame, co řekl Petr? ‚Čiňte pokání a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.‘ A proto vaše hříchy nemůžou být odpuštěny, dokud jste nebyli pokřtěni v Ježíšově jménu.“

Řekl jsem: „To je ta formule, můj bratře?“

On řekl: „To je ta formule.“

Řekl jsem: „V tom případě Bůh převrátil svůj vlastní vozík s jablky ve Skutcích 10:49, protože, zatímco Petr ještě mluvil tato slova, Duch svatý sestoupil na ty, kteří slovo poslouchali a oni ještě nebyli vůbec pokřtěni. V tom případě Bůh dal Ducha svatého lidem, kteří ani nebyli obráceni.“ Řekl jsem: „Na čem teď propánakrále stojíš?“

81 On řekl: „Víš, co uděláme?“ Řekl: „Namalujeme takový malý kruh a ty se ocitneš mimo náš kruh.“

Potom jsem pověděl: „Já nakreslím jiný a vy do toho budete znovu zpět zahrnuti.“ Řekl jsem: „Nemůžeš mě vyškrtnout, protože já tě miluji. Vidíš, to jednoduše nemůžeš udělat.“ Řekl jsem: „Tam se nachází příliš mnoho tvých bratrů, kteří mě milují a věří mi.“ Řekl jsem: „Oni přesto přijdou.“ Řekl jsem: „Oni přijdou, a ty mě nemůžeš vyškrtnout. Pokud mě vymažeš, já tě nakreslím znovu dovnitř.“ Řekl jsem: „Když ty uděláš jeden kruh, Bůh, skrze svou milost, mi dovolí nakreslit jiný a vtáhnout tě rovnou znovu zpět.“ To je pravda. Zahrne je rovnou znovu zpět.

82 Bratře, ó, dovolte mi v Kristově jménu říci toto. (Mám... vím, že tu zabírám čas. Je už asi... Myslím si, že už je skoro čas, abychom skončili, ale dovolte mi říct ještě toto, rozumíte.) Řekl jsem tomu muži, řekl jsem: „Půjdu s tebou tak dlouho, dokud budeš kázat Písmo a budeš mít lásku a budeš věřit, že... a kázat a říkat, že křtíš lidi... ne ve jménu Ježíš — pouze Ježíš — ne, pane. Já bych určitě za něčím takovým nestál, protože já znám několik Ježíšů. Znam je v Africe a na jiných místech, lidi, kteří se jmenují Ježíš. Ale pokud budeš používat ten výraz ‚našeho Pána Ježíše Krista‘, půjdu v té věci s tebou. To je v pořádku. Budu za tebou stát. Myslím si, že bys měl dát nejdřív ‚Otce, Syna a Ducha svatého‘, aby to bylo v pořádku.“ Řekl jsem: „Myslím si, že bys měl.“

Ale on řekl: „Ó, ne, ne, to jsme zpět u trojice.“

Řekl jsem: „To není trojice; je to jeden Bůh ve třech úřadech!“ To není trojice — tři bohové. Nemáme žádné tři bohy. Opravdu ne. Něco takového neexistuje. Tohle v Bibli vyučováno nebylo, a existuje jenom jeden Bůh. „Slyš, ó Izraeli, já jsem Pán, váš Bůh“ — jeden Bůh. První přikázání je: „Nebudeš mít jiné bohy kromě mne.“ Jistěže On je jedním Bohem — nikoliv třemi. To je katolická verze této věci, a to se přetáhlo z katolicizmu do luteránství a dál, a tak dále; a dnes se tomu obecně mezi lidmi věří, že máme tři bohy.

83 A právě v tom vy nikdy... toto evangelium se nikdy k Židům nedostane (o čemž jsem jednou ráno prorokoval k židovskému misionáři, který se tam nacházel). K Židovi nikdy trojičního boha nedostanete. To se vám nikdy nepovede. Vždyť on není... on má ohledně toho lepší zdravý rozum. Vidíte, on ví o Bibli víc než tohle. Ale On pro Žida nikdy není trojjediným bohem. Pokud mu dáš poznat, že to je ten stejný Jahve, on to ihned přijme. Jistě! To je to, rozumíte.

A já věřím tomu všemu, jak řekl Josef: „Bratři, nehádejte se mezi sebou, protože to způsobil Bůh.“ Vidíte, protože... ta věc je tak, aby to počkalo až do tohoto času. Toť vše, protože náš pohanský věk už téměř skončil. Tedy, já tomu věřím z celého mého srdce.

84 A tak vidíte, moji bratři, snažím se někam dospět. Aby tato skupina lidí, mužů, kteří mají křest Duchem svatým... skupina Aimee McPhersonové — co ona udělala? Ona byla nejdřív, myslím, jednotářkou

a pak vyšla a stala se částí Sborů, a pak odešla a zorganizovala před nedávnem sama něco jiného a ustanovila malou skupinu.

Seděl jsem ve shromáždění O. L. Jaggerse. Tedy, všichni O. L. Jaggerse známe. Jeho otec pomáhal založit Vrchní radu Sborů Božích. Tedy, O. L. je velký muž. Je velkým kazatelem. Nedávno jsem mu řekl: „Bratře Jaggerse, kdybych mohl kázat jako ty, nemusel bych konat ani uzdravovací bohoslužbu.“ Ale on měl všechnu tu krev a víno a ty další věci, když to tam poprvé začalo.

85 (Promiňte mi, bratři, pokud v té věci raním vaše city.)

To je v pořádku. Bůh může způsobit, že se objeví krev nebo víno nebo olej — cokoliv On chce — ale to neodpouští hříchy. Ne, pánové. Ne. V žádném případě! „Krev Ježíše Krista nikdy neztratí svou sílu, dokud celá vykoupená Boží církev nebude zachráněna, aby už nehřešila!“

Řekl jsem: „Bratře Jaggerse...“ Vzal jsem ho... Zavolal jsem mu (byl jsem u Křesťanských obchodníků) a řekl jsem: „Bratře O. L...“

On mi řekl: „Kde propánakrále jsi?“ Byl jsem tam v jednom malém starém levném motelu, a on řekl: „Ty mi chceš říct, že oni tě tam dali?“

Řekl jsem: „To bylo moje přání. Když jsem přišel k tobě,“ řekl jsem, „co ty jsi udělal?“ „Tys mě dal do Statlerova hotelu, a já jsem skoro musel stát v koutě. Posadils mě ke stolu, a já jsem nevěděl, jaký nůž mám použít a ani další věci; a sešel jsem tam dolů a neměl jsem na sobě sako a oni mě chtěli vyhnat.“ A řekl jsem: „Nevím, jak se tam mám chovat.“

On řekl: „Já tě odtamtud vezmu, jestli jsou tak chudí, že to nemůžou udělat.“

Řekl jsem: „Ne.“ Řekl jsem: „Co bych chtěl; rád bych si s tebou snědl steak, pokud bys to zaplatil.“

On řekl: „Dobře.“

A tak jsme šli na jedno místo a posadili jsme se a já jsem řekl: „Bratře Jaggerse, já tě opravdu obdivuju...“ On je mým velmi vzácným přítelem, vzácným bratrem. A já jsem měl jeho malou brožuru, kde se zmiňuje o té ženě, která sem právě přišla ze zámoří, která měla krev na svých rukou a takové věci. A já jsem to měl tady u sebe. Prostě jsem chtěl, aby to alespoň jednou popřel, pak bych to měl rovnou v jeho novinách, víte.

86 Pověděl jsem: „Všimnul jsem si, kam směřuješ, chystáš se mít velké probuzení.“ Začalo to, protože mě tam měli Obchodníci, samozřejmě...

Vypadalo to, jakoby lidé věděli, že když mi Duch svatý může něco zjevit na pódiu — nemůže mi sdělit, co se děje na jiných místech, bratři? Mohu vám opakovat slovo za slovem a dokázat to skrze bratra Carlsona a tady tohoto bratra, že jsem včera seděl ve shromáždění a pověděl těmto bratrům, co se tady dnes ráno bude dít. To je pravda. Přesně. Vidíte, protože Duch svatý mě probudil a řekl: „Přístup k oknu.“ Podíval jsem se... okno, a On přesně toto ukázal. Řekl jsem: „Tedy, bratři...“ [Nějaký bratr říká: „To je čistá pravda.“] Vidíte. No, oni by to měli vědět.

87 Před nedávnem tady povstal jeden muž v Chatauqua a řekl: „Bratr Branham je prorok.“ Já netvrdím, že jsem prorok. Ale on řekl: „Bratr Branham je prorok, když je pod pomazáním Ducha rozpoznání, ale“, řekl, „ó, jeho nauka je jed. Budte na ni opatrní.“

Pomyslel jsem si... vzdělaný muž a říci něco takového. Co znamená prorok? „Božský vykladač Slova.“ Slovo Páně přicházelo k prorokovi.

Ale to není ani... vidíte. A každopádně bratr Jaggerse... A řekl jsem: „Viděl jsem to ohledně té ženy, která má tu krev na svých rukou.“

„Ó,“ on řekl, „bratře Branhame, to je největší fenomén, jaký jsi kdy viděl.“

Řekl jsem: „Bratře Jaggerse, já tě miluji. Nejdřív chci vložit mou dlaň do tvé. A řekněme si, že jsme bratři.“

On řekl: „Jistě. O co se jedná?“

Řekl jsem: „Ty jsi jeden z nejmocnějších kazatelů, které znám. Jakým jsi Božím nástrojem!“

On řekl: „Děkuji, bratře Branhame. Jsi opravdu pokorný.“

Řekl jsem: „Neříkám to kvůli tomu, abych byl pokorný. Říkám to proto, že tomu věřím. Jsi Božím služebníkem. Ale,“ řekl jsem, „bratře Jaggerse, dokud ty... Ty se dostáváš příliš daleko. Ty v tom, o čem mluvíš, nemáš protiváhu. Ty to zakládáš...“

88 A tady je to, co se děje s mnohými z vás ze Sborů Božích a s jinými muži ohledně těchto uzdravovacích bohoslužeb. Já vás neobviňuji. Ale existuje tolik takzvaných... A Tommy, tady, to je dobrý bratr, a my víme, jak pevně on stojí. Ale v dnešní době se toho v zemi pod pláštěm Božského uzdravení děje tolik, že není divu, že nechcete ve městě sponzorovat shromáždění. Oni přijdou a vydírají lidi a odejdou, a co tím docílili? Nedávají těm lidem ani o trochu víc než vy z pódia, z vaší vlastní kazatelny. A máte pravdu, bratři. Říkám vám, že máte pravdu.

Ale je to přesně tak, jako když jsem četl historii Martina Luthera. Tam bylo řečeno: „Záhadou nebylo to, že Martin Luther mohl protestovat proti Katolické církvi a prošlo mu to [četli jste jeho historii], ale že Martin Luther mohl udržet svou hlavu nad vším tím fanatismem, který jeho probuzení provázel.“ To bylo záhadné. A když se stane něco fenomenálního, jdou za tím ti neobřezaní, právě tak jak to bylo v Egyptě. A to vždy v zemi působilo problémy. Víme, že když jsme se tam dostali — povstal Chóre a Bůh to musel zničit. Ale, bratři, já vás neobviňuji.

89 Bratr Jagers tam seděl a snažil se mi říct, že to konal Duch svatý a řekl... A měl jsem to v jeho vlastním článku. Řekl jsem: „Bratře Jagersi, no,“ řekl jsem, „já jsem žák, který vychodil sedm tříd a ty jsi doktorem Božství a studoval jsi, abys byl právníkem. Byl jsi vychován v čisté slušné církvi — ve Sborech Božích. Tvůj otec pomáhal tu víru založit. A ty se od toho vzdaluješ; to je tvoje věc. Ale,“ řekl jsem, „je to věc každého člověka, pokud to chce udělat. Já tady nedělám žádnou čáru, ale když dochází k tomu, že takový nástroj jako jsi ty — který by mohl získat tisíce duší pro Krista — a staviš svou službu na nějaké senzaci!“

Řekl jsem: „Bratře Jagersi, ty staviš sloup takhle, ale pokud pro tu věc nemáš protiváhu, to za chvíli spadne. Ty musíš mít místo Písma ohledně toho, o čem mluvíš.“

On řekl: „Je na to místo Písma.“

Řekl jsem: „Předlož mi ho!“

On řekl: „Dobře, bratře Branhame,“ řekl, „to dělá Duch svatý.“

Řekl jsem: „Ukaž mi místo Písma, kde je řečeno, že Duch svatý někdy způsobil, že z někoho vyšla krev, a něco takového. Ukaž mi to — že z nich vycházel olej. Ty jsi řekl, že olej byl kvůli Božskému uzdravení a řekl jsi, že krev té ženy bude spasením pro národy.“ Řekl jsem: „Pokud to tak je, co se pak stalo s krví Ježíše Krista? To ji odstraňuje, a všechno, co je proti ní, je ‚anti‘. To je proti tomu.“ Řekl jsem: „To se stává učením antikrista.“

„Ó,“ on řekl, „bratře Branhame, jednou to pochopíš.“

Řekl jsem: „Doufám, že to takhle nikdy nepochopím. Tedy, bratře,“ řekl jsem, „já tě miluji a ty jsi mým bratrem.“ A pověděl jsem: „Bratře Jagersi, ty se za chvíli dostaneš na větev, ze které se už nedokážeš vrátit! Vrať se do své církve, vrať se a drž se Evangelia!“ A řekl jsem: „Nestavěj to na senzácích.“ Řekl jsem...

90 On teď má... on křtí k věčnému životu. Víte, pokaždé když jste pokřtěni, vracíte se do stavu mladé ženy nebo muže. A to teď směřuje... A že on nikdy nezemře, a tak on se už právě teď nachází na konci té větve. A ty vitaminové tablety z Mrtvého moře...!

Vidíte, ale tak to je, bratři. Začnete s těmi malými senzácemi, a vy muži tady, kteří máte tyto sbory, když dovolíte, že něco takového přijde do města... A víte, ďábel je chytrý, on na takovéto věci skočí. On se na to vrhne. Způsobí, že se do toho lidé zamotají a způsobí v církvi zmatky a jiné věci. Jenže tak to není.

91 No, tady; bez ohledu na to do jakého stupně máte pravdu, je tu jedna věc, v níž selháváme a opomíjíme ji, moji bratři. Tedy, těmito slovy končím. Bez ohledu na to, nakolik mám pravdu a jak jsem biblický a kolik znám Boží Bibli, nemám-li Ducha Boží lásky ve svém srdci pro celou lidskou rasu a pro všechny, pak jsem od začátku na omylu.

Tedy, Pavel řekl v 1. Korintským 13: „I kdybych měl poznání, [vidíte] a rozuměl všem Božím tajemstvím, a neměl lásku, nejsem nic. I kdybych mluvil jazyky lidí i andělů [to jsou ti, kteří hovoří k Bohu a ti, kteří to mohou vykládat]. I kdybych mluvil jazyky [opravdovými jazyky] lidí i andělů a neměl lásku, nic mi to neprospěje.“ A tak, kdybych znal všechna Boží tajemství a mohl bych je rozvinout a mohl bych způsobit, aby všechna do sebe zapadala, a nemám lásku, co dobrého to dá? A když...

92 Ježíš řekl: „...podle toho všichni poznají, že jste mými učedníky, když budete mít...“ Když Sbory mají lásku k Jednotářům a Jednotáři mají lásku ke Sborům; když máte lásku jeden k druhému, ať máte pravdu nebo jste na omylu. A dokud je nesprávný cíl... spíš, dokud je nesprávný motiv, pak jste od začátku na omylu. Není to tak? Vidíte, i kdybych mluvil jazyky lidí i andělů a neměl bych lásku, ještě nejsem nic. Protože Bůh je láska. My to víme.

Já věřím v mluvení v jazycích. No, někdo řekl: „Bratr Branham nevěří v počáteční důkaz.“ Rád bych si to s vámi teď vyjasnil, rozumíte. Rád bych vám to řekl. Věřím, že když člověk přijímá Krista, přijímá část Ducha svatého, protože Ježíš řekl u Matouše ve dvanácté kapitole... páté kapitole a dvacátém čtvrtém verši, On řekl... Ne, myslím, že to je u svatého Jana 5:24. On řekl: „Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život [tedy, existuje pouze jedna forma věčného života] a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“

93 No, já věřím, že nikdo se nemůže sám povolat. Bůh ho musí povolat. A jestli ho Bůh opravdu povolal... No, jak víme, bratři, existuje mnoho lidí, kteří jsou podníceni a myslí si, že Bůh je povolal, ale jejich život brzy ukáže... zjistíte to. Ale jestli tě Bůh povolal, no, ty tam budeš a ty tam zůstaneš. Tedy, to není baptistická nauka, víte to, vidíte. Já nevěřím v podání ruky za účelem věčné jistoty a všem těm nesmyslům. Tomu nevěřím, vůbec ne. Pokud tomu chtějí věřit, no, dobře. Stále budu říkat, že to jsou moji bratři.

94 Kdybych dnes ráno poprosil o kus koláče — máme už skoro čas na oběd — já si možná dám s třeshněmi a vy si možná vezmete s jablky, ale oba budeme jíst koláč, vidíte. A proto nezáleží na tom... dokud jen jíme koláč. A takovým způsobem tomu věříme.

Chcete-li být Jednotáři, buďte Jednotáři. Pokud chcete být Sbory Božími, buďte Sbory Božími. Pokud chcete být tím, čím jste — baptisty, presbyteriány — buďte v tom všem křesťany, rozumíte. A prověřte si to sami pro sebe; ale nehádejte se jeden s druhým, protože ty malé záležitosti, ony do sebe všechny zapadají. To je pravda. Ony všechny do sebe zapadají a přicházejí k tomu jednomu místu.

A bez ohledu na to, co děláme, kolik můžeme provést zázraků, kolik hor můžeme přenášet nebo ať je to cokoli, dokud nepřijdeme na místo, že milujeme — ne něco předstíraného — ale milujeme jeden druhého... Když milujeme každého bratra, bez ohledu na to, do jaké církve patří, milujeme ho... ne že předstíráme, že to děláme, protože víme, že to je nějaký náboženský názor, to je... protože bychom to měli dělat; ale protože to opravdu děláme. Milujeme se navzájem. Pak trpělivost, snášenlivost jeden vůči druhému...

Tuším, že v Kolossenském tři kolem devátého verše nebo někde tam... možná to místo Písma pletu, ale tam je řečeno toto: „Poté, co jsme se stali křesťany, neměli bychom si závidět,“ vidíte. Nemůžeme mít víru, když se snažíme klanět a prokazovat poctu jeden druhému. Vidíte, to dělat nemůžeme. Pak nemůžeme mít víru. My musíme prokázat poctu Bohu. Musíme prokázat poctu Jemu. Věřte tomu, moji bratři, jistě, je to láska; ale úcta a důstojnost patří Bohu. Ale věřte a důvěřujte jedni druhým a nelžete si navzájem, rozumíte. Nelžete si navzájem. Jestli vám dnes ráno říkám, že vás miluju, musím to tak myslet. A pokud to tak není, jsem pokrytec! Přesně tak.

95 Tedy, bratři na této linii... No, bratře Tommy, doufám, že jsem vás příliš nezdržel. Bratr Tommy bude chtít za chvíli něco říct.

Ale možná řeknu toto: Když přicházím mezi vás, věřím tomuto: Věřím, že Bůh, náš Otec, zastínil pannu jménem Marie a stvořil v ní krevní buňku, z níž se zrodil Ježíš Kristus, který byl Synem Božím, stánkem, ve kterém se zahalil sám Bůh v těle a zjevil se mezi námi. Bůh byl v Kristu a smířil svět sám se sebou. Věřím, že ta krevní buňka byla zlomena na Golgotě na odpuštění našich hříchů, a vyšel z Něho Duch a sestoupil zpět na církev; protože Kristus, Duch svatý — Kristus, to Logos — byl teď v nás, Duch svatý skrze křest, který způsobil, že jsme... Kristus rozdělil sám sebe, vložil svůj život do každého z nás, abychom my, jako skupina lidí, mohli být Církví Boží.

96 A před nedávnem... Kdysi jsem jezdil na koni. Vy to víte. Můj otec byl jezdcem, vynikajícím jezdcem. Já jsem také jezdil. Nahnali jsme stádo do údolí Arapahoe. Chtěl jsem říct do údolí řeky Troublesome nad pastviny Arapahoe. V tom údolí pase Sdružení Herefordu. A nad tím údolím mají rančeři spoustu trávy, kterou mohou sušit. A když nějaký ranč usuší alespoň tunu sena, může vyhnat krávy na pastvu tam pod Estes Park. Můžete tam vyhnat dobytek. A to je část mých vynikajících loveckých oblastí tam nahoře a já jsem tam býval na ranči celá léta. Když mám volno a mám možnost, chodím tam ještě na jaře a na podzim, prostě abych tam byl, a sháním stáda, protože rád jezdím na koni.

A nahoře a dole v celém tom údolí jsou mnozí rančeři, kteří tam mají právo pást svůj dobytek a na jaře jsem jim mnohokrát pomáhal shánět dobytek dohromady a zahánět ho tam nahoru. A tam je oplocení, aby nepřecházeli na soukromé pozemky, když procházejí tím horským pásmem, a stojí tam hlídač a ten dobytek počítá, když tam vchází. A proseděl jsem tam mnoho dní, hodinu za hodinou. Sledoval jsem stádo pana Grima, jak procházelo — oni měli značku kosočtverce. My jsme měli značku krutí stopy a ti pod námi měli trojnožku, ti Jeffriesovi a tak dále.

A pak když... přeložil jsem si nohu (jak to mnozí z vás znají) přes hrušku sedla a seděl jsem tam a sledoval jsem toho hlídače, jak tam stál a počítal ten dobytek. Všiml jsem si jedné věci. On nevěnoval tolik pozornosti značce, která byla na dobytku, ale na jednu věc opravdu dával pozor. Na krevní značku. Musel to být čistokrevný dobytek Hereford, jinak se nemohl dostat za to oplocení. Ale značka pro něj

neměla velký význam. A já si myslím, že tak to bude při soudu. On se nebude dívat na naši značku, ale bude se dívat na tu krevní značku.

97 Dopustil jsem se svých chyb, bratři, a udělal jsem tolik špatných věcí. A jestli jsem někdy během své cesty přinesl... nebo jste slyšeli něco, o čem jsem se zmínil nebo řekl, co přineslo nějaké pohoršení, nebo jestli jsem dnes ráno řekl něco, co způsobilo pohoršení, prosím vás jako křesťanské bratry a sestry, odpusťte mi. Nemyslel jsem to tak. Já jsem jenom před vámi vylil své srdce, abychom se to mohli dozvědět.

Jestli je třeba provést nějaký křest, vy bratři to udělejte sami. To je... Já to nedělám. Kdybych to měl dělat já, pokřtil bych tu osobu tímto způsobem. Každý z vás si to může vzít na starost, vidíte. A tak můžete vzít dotyčnou osobu, která je pokřtěna — ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého a ona je také pokřtěna ve jménu Pána Ježíše Krista. A tak, kdybych já někoho křtil... ale já jsem to ještě neudělal. Já křtím pouze v mém vlastním sboru, jenom ty lidi tam, takovým způsobem jsou křtěni lidé v mém sboru. A když se ohlédnete zpět, to je starý misijní obřad... starý obřad misijních baptistů. A teď, pokud... to je to.

98 Věřím v Božské uzdravení; věřím v křest Duchem svatým; věřím v mluvení v jazycích skrze Ducha svatého; věřím v každý dar, který Bůh dal své církvi. Stoprocentně za tím stojím, ale věřím... já nestojím za množstvím těch „super“ uzdravení, která kolem nás dnes máme.

Rád bych tady ještě něco poznamenal. Před nějakým časem tady byl bratr, a nejedná se o mého drahého bratra Tommy Hickse, kterého považuju za opravdového služebníka Kristova. To byl jiný muž v jiné zemi. A v té zemi se prostě celou dobu říkalo „Senzační Boží uzdravovatel; mimořádný uzdravovatel,“ víte, asi takhle. A já jsem dostal dopis, poté co tento muž měl... z Luteránské církve. Můj sekretář tam o tom ví. Máme to uloženo v pořadači. Nebudu toho muže jmenovat, protože se to na křesťana nesluší, i když s názory toho člověka nesouhlasím. Ale to je naprosto v pořádku. Miluji ho. On je mým bratrem.

99 Ale to se dostalo do takového místa, kdy oni prostě musí mít nějakého druhu senzaci nebo něco, co by je vyburcovalo nebo něco takového, vidíte. A to není dobré. Bratře, tělesné cvičení nám pomůže jen velice málo. A tak tento luteránský kazatel napsal tomuto kazateli dopis a řekl: „Vy Američtí evangelisté, kteří sem přijíždíte,“ říkal, „s celým tím vaším super uzdravením pro všechny...“ (A teď, to zní jako malá kytice pro mě, ale Bůh ví, že já to takhle nemyslím.) „Ale,“ on řekl, „když zemřela malá Debora Stadskelevová (to nemluvně) ... A ta matka tam čekala ten den v Kalifornii, kde to dítě zemřelo; a bylo ztuhlé. A viděla... jak položila to dítě do náruče bratra Branhama a on tam stál a modlil se za něj, a to dítě začalo křičet a kopat a potom on jí ho vrátil zpět.“

100 On také věděl o tom mexickém případě, když... Můžeme se ohledně toho opírat o prohlášení Obchodníků plného Evangelia. Musíte mít nějakou zprávu od lékaře. Když to malé mexické dítě toho rána v devět hodin zemřelo, a to bylo v jedenáct hodin v noci; lékař napsal prohlášení. Bratr Espinoza, kterého mnozí z vás bratrů ze Sborů Božích znají, to byl on, který dostal od lékaře to prohlášení, že to dítě zemřelo.

Viděl jsem nad tím davem vidění (když 20 000 katolíků přišlo ke Kristu v Mexiku City). Řekl jsem: „Neberte to jen tak. Já to dítě neznám. Viděl jsem tady prostě vidění.“ A byl tam Billy a snažil se udržet s třiceti nebo čtyřiceti uvaděči — a nemohli zadržet tu malou ženu, aby se s tím dítětem nedostala do modlitební řady. Ona se tlačila mezi jejich nohama a všechno možné.

A tak nakonec jsem tam dolů poslal Jacka Moora. Řekl jsem: „Jdi a pomodli se za něj.“ A když jsem se podíval, spatřil jsem malé mexické dítě, jak se usmívá. Řekl jsem: „Počkej chvíli. Přineste ho sem.“ A když jsem položil ruce na tu deku... Celý den lilo jako z konve. A oni tam stáli od časného rána a to bylo kolem jedenácti hodin večer. A položil jsem ruce na to malé dítě a ono začalo kopat a kvílet a oni začali křičet.

101 A potom ho vzali a přinesli to prohlášení. Zašli za tím lékařem a lékař řekl: „Prohlásil jsem to dítě dnes ráno v devět hodin za mrtvé. Zemřelo na zápal plic.“ A tak tyto věci jsou pravdivé. Máme o tom prohlášení. Tak to musí být. Vždy bychom měli být čestní a pravdomluvní ohledně čehokoliv. Nedělejte z toho nějaký... jednoduše to nechat tak, jak to je. Bůh nepotřebuje v ničem žádnou pomoc, rozumíte. On je Bohem.

102 A tak to... On řekl (ten luteránský kněz): „No, ale když tato maminka telefonovala bratru Branhamovi v Americe a plakala do telefonu: ‚Přijed' sem vzkřísit moje dítě,‘ a vláda Spojených států...“ Její manžel je kaplanem v armádě, a vy všichni Julia znáte, mnozí z vás zde — on napsal mou knihu „Prorok navštěvuje Afriku“.

A tato ubohá matka původem z Norska křičela, jak jen mohla, říkala: „Bratře Branhame, já jsem tam stála, když tamto dítě ožilo.“ Řekla: „My věříme, že jsi Kristův služebník.“ Říkala, „přijed' a polož své ruce na moje dítě a ono bude žít.“ Ono během krátké doby zemřelo na zápal plic. Bylo nemocné asi jenom čtyři nebo pět hodin.

A ti muži, kteří byli tam kolem, křičeli a vrískali a poskakovali sem a tam a říkali: „Bůh ho vzkřísí! Bůh

ho vzkřísí!”

A on řekl (ten luteránský kněz): „Na základě toho...” Ti Američané... To nebyla Americká letecká společnost; byla to armáda Spojených států, která mě měla zavést proudovým letadlem tam a zpět v průběhu jediného dne.

103 A já jsem řekl: „Než přijedu, dovolu mi nalézt Boží vůli.” A tak jsem se dva dny modlil, a ten lékař byl natolik hodný, že jim dovolil tam to dítě ponechat.

A potom jsem jednou ráno vstal, a když jsem šel do kuchyně; a podíval jsem se, když jsem tam stál... a tam kroužilo světlo asi tak velké jako tamhle to světlo a řeklo: „Nedotýkej se toho. Nekárej to. Je to ruka Páně.”

Pospíchal jsem a telefonoval jsem do té země, telefonoval jsem a řekl jsem: „Nemohu přijet.”

A ten luteránský kazatel řekl: „Proč i vy nečekáte, dokud neobdržíte jasné rozhodnutí od Boha, tak jak to udělal bratr Branham; a pak budete vědět, o čem mluvíte.”

104 To je to, bratři. Kdybychom jen ukvapeně neskákali a nedělali závěry a počkali a získali jasné rozhodnutí od Boha. A všichni ti zdejší uzdravovací hříšníci, kteří o Bohu nemají ani ponětí... Já věřím, že Božské uzdravení je založeno na principu, že nejdříve byste měli přijít k Bohu a odevzdat mu své srdce a umýt své životy v krvi Ježíše Krista; a pak s vámi bude Bůh jednat a uzdraví vás. Tak jak to řekl tento bratr o té malé ženě, za kterou se tam modlil — byla to svatá Boží, vidíte.

105 Já jsem ve svém životě udělal mnoho chyb. Udělal jsem mnoho věcí, které byly špatné. A pravděpodobně, pokud ještě budu žít, udělám ještě mnohé další. Možná některé z nich budou kamenem úrazu na vaší cestě. Doufám, že mi to odpustíte.

Četl jsem o Abrahamovi — jaké měl neúspěchy, jak on... Ó, jaké věci on provedl! Nedůvěřoval Bohu a lhal ohledně své manželky a tak dále. Ale když byl sepsán jeho Božský komentář v Římanům čtyři, on vůbec nezmiňoval jeho chyby, ale bylo tam řečeno: „Abraham nikdy nezakolísal... nezpochybil Boha skrze nevíru, ale posilnil se.” Když byl sepsán Božský komentář jeho života, všechny jeho chyby byly zapomenuty. O jeho nezdarech nebyla ani zmínka. Jeho chyby nebyly zmíněny. Bratři, doufám, že když bude toho dne čten můj komentář, že On vymaže i moje chyby, a že je nebude brát v úvahu. A doufám, že vy také ne. Bůh vám žehnej.

106 [K mikrofonu se teď postavil doktor Tommy Hicks, aby vyjádřil následující úvahy:

Myslím, že dnes ráno můžeme říci a zrekapitulovat všechno, co bylo řečeno, těmito slovy. Kristus ve mně, naděje slávy. Opakujte to, prosím. Kristus ve mně, naděje slávy.

V životě každého člověka existují věci pro a proti. (Nebudu hovořit.) Mám poselství. Věřím, že každý křesťan byl...? Ježíš...?... Moje srdce je dnes ráno rozniceno, a věřím tomu za mnohé z nás, že věci, které nás trápily...?... že nás to udělá lepšími muži a ženami Božími.

Babe Ruth byl znám jako král homerunu [Poznámka 5: V baseballu: homerun (dosl. běh domů) ? postup na metu, zisk bodu.]. Ale věděli jste, že Babe Ruth byl také král, co se týče strikeouts [Poznámka 6: Baseball: pálkařovo trojnásobné netrefení a následné vyloučení.]? On byl vyloučen vícekrát, než bylo jeho úspěšných pokusů. Vyloučen byl 1 330 krát a bodoval pouze 860 krát. Ale pokaždé, když byl Babe Ruth vyloučen, vrátil se na lavičku, když starý rozhodčí křičel, „jsi vyřazen”; on se vrátil na lavičku, protřel si ruce a zvednul pálku a ukázal přes oplocení a pokaždé řekl: „Je mi líto tam toho nadhazovače.”

Vyloučení není nic zlého, ale pamatuj: zvedni pálku, protože Kristus ve mně, naděje slávy. Řekněme to teď znovu, prosím: Kristus ve mně, naděje slávy. To je všechno.]

Bratr Branham říká: „Ano.”

[To je všechno.]

Bratr Branham říká: „To je pravda.”

[To je všechno.]

Všechno. Amen.

[Haleluja. Spory a bitky nikdy nevykonají požadovaný úkol. Jsme příliš blízko...]

Amen.

[... té druhé strany. Dostali jsme se k bodu, ze kterého není návratu. Kolikrát jsem slyšel kapitána, jak v letadle volal: „Dosáhli jsme teď bodu, ze kterého není návratu.”

Před nedávnem jsem slyšel hlas z jiného světa, který ke mně promluvil a řekl: „Synu, dosáhl jsi bodu, ze kterého už není návratu.“ To znamená, že jsem blíž k té druhé straně než k tomu bodu, ze kterého jsem začal.

Zavřete oči, prosím; skloňte své hlavy.

Náš nebeský Otče, dnes ráno, jak jsme vděční, že můžeme říci, z hloubi našich srdcí a z hloubi našich duší: „Kristus ve mně — Kristus ve mně, naděje slávy.“ Ó, Ježíši, polož svou milostivou ruku na každého muže a každou ženu a ať je naše vidění a náš zrak pozvednut vysoko, výš — výš než věci tohoto světa, abychom mohli vidět Krista a jiní mohli vidět Krista v nás. Polož svou ruku na každého z těchto Tvých služebníků...]

Vyslyš, Pane.

[... aby, když budeme dnes ráno odcházet z tohoto místa, abychom byli rozhodnuti nevidět nic jiného kromě Krista...]

Amen.

[... je vítán v každém z nás. Víme, že ten úkol je — je ještě tak velký úkol, který musíme, Ježíši, vykonat; ještě je tak velká žeň, která musí být sklizena.]

Ano, Pane.

[Ó, pomoz nám, Pane...]

Ano, Pane.

[... abychom spojili naše ruce...]

„Dej to, Pane.“

[a vyšli do této žně...]

Ano, Pane.

[... abychom získali ztracené a umírající než bude příliš pozdě.]

Ano, Pane.

[Chci, abyste zvedli své ruce, a prostě chválili jméno našeho Pána Ježíše Krista.]

[Bratr Branham a ostatní oslavují Pána.]

[Povstaňte, prosím. Zvedněte ruce a zpívejte se mnou „Miluji Jej.“ Milujete Ho...]

Amen.

[... dnes ráno? Milujete Ho z celých svých srdcí? Zvedněte ruce a zpívejte, všichni společně, „Miluji Jej.“]

%%Miluji Jej, miluji Jej,
%%protože On dříve miloval mě,
%%a vykoupil spasení mé
%%na Golgotě.

Nechcete to ještě společně broukat...

Vy víte, všichni kazatelé, jak jsme měli v Argentině na jedné bohoslužbě přes 400 000 lidí; čas od času jsme se s těmito lidmi vídávali. A já si vzpomínám na to první odpoledne, když jsme měli víc jak 400 000 lidí, kteří to zpívali španělsky, a já jsem je poprosil, aby to broukali a venku bylo ještě více než 300 000 lidí. Poprosili jsme ty lidi vevnitř, aby se utišili, zatímco ti, co byli venku, zpívali slova této písně. A najednou, když to zpívali, něco zaplavilo mou duši. Nikdy předtím jsem ve svém životě nepoznal zjevení Krista ve mně, dokud jsem nezaslechl tu ozvěnu těch tří set tisíc lidí venku zpívajících „Miluji Jej“...?... dnes ráno je majestátní armáda Krále Slávy a oni zpívají. Koho oni milují? Koho miluješ ty?

Ano.

[Kristus, Kristus ve mně.]

Ano.

[Naděje slávy. Zavřete oči, zvedněte ruce a znovu to všichni zpívejme.]

Ano, Pane.

%%Miluji Jež, miluji Jež,
%%protože On dříve miloval mě,
%%a vykoupil spasení mé,
%%na Golgotě.

Jestli Ho dnes ráno milujete, obejměte tři nebo čtyři další muže; ženy udělají to samé; a řekněte: „Miluju Pána Ježíše Krista.“ To je správné; obejměte se...]

107 [Následně na tuto reakci lásky, se bratr Branham vrací k mikrofonu — překl.] Kdybych mohl vidět, že se toto děje na celém světě, řekl bych: „Pane, dovol svému služebníkovu odejít v pokoji.“

www.messagehub.info

Kázání

William Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7